SVOBODA — СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY — УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК

Пам'ятаймо про Україну!

VOL. XCIX. No. 159. JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, AUGUST 20, 1992. CENTS 25 ЦЕНТІВ ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 20-го СЕРПНЯ 1992 Ч. 159. РІК XCIX.

„ЗЕЛЕНІ" ПІКЕТУЮТЬ РЕЗИДЕНЦІЮ Л. КРАВЧУКА

Київ (УНІАР, ПС УРП). — Тут від 15-го серпня члени Української Екологічної Асоціяції „Зелений Світ" розпочали пікетування резиденції Президента України Леоніда Кравчука. Акція проводиться як протест проти заяви Л. Кравчука, що в Україні необхідно розвивати атомну енергетику. Пікетування триватиме два тижні.

Київське статистичне управління повідомило, що від січня до червня цього року в Києві зареєстровано 12,973 новонароджених і 12,555 смертей. Природний приріст населення досяг 418 осіб. На відміну від такого ж періоду минулого року смертність у Києві зросла на 5 відсотків.

Заступник директора московського Інституту атомової енергії ім. І. Курчатова академік Спартак Беляєв засудив тривожні заяви керівника міністерства охорони довкілля Юрія Щербака і директора об'єкту прикриття (саркофагу) В. Щербини про активну руйнацію саркофагу. Академік Беляєв вважає, що заяви ці мають політичний і коньюнктурний характер і мають на меті привернути увагу не до саркофагу, а до власних осіб. Працівники московського інституту, які постійно працюють в Чорнобилі, запевняють, каже Беляєв, що Чорнобильська АЕС не становить жодної загрози.

Україну хочуть повернути до рубля

Київ (УНІАР, ПС УРП). — Тут 16-го серпня управління Національного Банку України виступило з ініціятивою допустити паралельний обіг у сфері торгівлі та послуг як купони, так і карбованці за курсом 1:1. При цьому сказано, що під час введення національної грошової одиниці — гривні, на неї обмінюватимуться тільки купони.

Пропозицію мають розглянути на найвищому рівні у вересні цього року. Заступник голови правління Національного Банку України Микола Сивульський в інтерв'ю для Української телевізії заявив, що „йде підготова до гривньової грошової реформи". Він запевнив, що гривня не вводитиметься таємно, а рішення про її введення буде прийматися на найвищому рівні.

В. Симоненко обіцяє розпочати виплату зовнішніх боргів

Київ (УНІАР). — Тут у четвер, 13-го серпня, відбулася пресова конференція першого віцепрем'єра України Валентина Симоненка. Він, між іншим, заявив, що навіть у несприятливих обставинах динаміка виробництва в Україні має певну тенденцію до стабілізації.

Водночас рівень інфляції в Україні становить 25 відсотків місячно, а зовнішня заборгованість України — 11,2 біл. дол. Перший віцепрем'єр підкреслив, що Уряд України має намір ще цього року розпочати виплату як самого боргу, так і процентів за його обслуговування.

Нищать військову техніку

Київ (УНІАР). — Тут у вівторок, 18-го серпня, пресова служба міністерства оборони України оприлюднила повідомлення про те, що від 18-го серпня до 18-го вересня Україна зліквідує частину озброєнь у відповідності з договором про звичайні збройні сили в Европі.

Зменшенню і знищенню в Україні підлягають 2,450 танків, 2,220 бойових броньованих автомашин, а також артилерійських систем калібру понад 10 мм. Для ліквідації цієї техніки підготувалися заводи в Житомирі, Києві, Львові, Миколаєві та Харкові. Техніка знищуватиметься під суворим контролюванням з боку міжнародних комісій.

ОБГОВОРЮЮТЬ ПРОЄКТ НОВОЇ КОНСТИТУЦІЇ УКРАЇНИ

Херсон (УНІАР). — Тут у неділю, 16-го серпня, у приміщенні обласної радіостанції відбувся „круглий стіл" з участю представників Руху, УРП, ДПУ і ДПВУ. Обговорювався проєкт нової конституції України. Учасники обговорення висловили низку критичних зауважень до проєкту і запропонували конкретні зміни.

Як відомо, обговорення проєкту нової конституції в Україні розпочалося від 1-го липня, коли центральні республіканські газети надрукували проєкт. Кандидат юридичних наук Василь Костицький зауважив, що з часів конституції Пилипа Орлика в Україні не було своєї конституції. Щоб перша конституція України суттєво відрізнялася від демагогічної конституції, накиненої режимом совєтської імперії, участь у її обговоренні беруть різні політичні та громадські об'єднання, діячі культури, науки, юристи і приватні особи.

„Народна Газета" у ч. 30 з 8-го серпня надрукувала кілька зауважень Юрія Гуреєва, який вважає, що конституція повинна бути для народу, а не для парляментаріїв. Автор навів серію конкретних прикладів демагогії в проєкті й також запропонував свій варіянт формулювання критикованих ним параграфів, оскільки жодна з політичних організацій в Україні не підготувала альтернативного проєкту. Що ж до запронованого проєкту, то за словами Гуреєва „відчувається, що готували його люди, може й гарні фахівці, але такі, що не вистраждали нашу державність, не перейнялися українськими державними інтересами". Ю. Гуреєв вважає, що проєкт нової конституції писався „з розрахунку не на незалежну українську державу, а на нинішній склад Верховної Ради". Це визнали на одній з пресових конференцій і керівники конституційної комісії.

Вячеслав Чорновіл заявив, що в проєкті конституції закладені принципи авторитаризму, зменшення ролі представницьких органів, ігнорування політичного плюралізму.

На Союзівці будуть багаті мистецькі виставки

Союзівка (Г. Колесса). — Серед мистецьких імпрез наступного вікенду, 21—23-го серпня гостям оселі будуть представлені різноманітні виставки. Всі вони будуть присвячені річниці відновлення незалежності України.

Хризанта Камінська-Гентиш виставлятиме під відкритим небом, понад 100 творів різних авторів, серед яких — Микола Андрущук, Петро Гуменюк, Михайло Красник та Дарія Наумко (мистці з України) та американсько-українських мистців Богдана Божемського, Христини Головчак-Дебарр, Слави Ґеруляк, Якова Гніздовського, Любослава Гуцалюка, Аркадії Оленської-Петришин, Павла Лопати та Володимири Васічко. На вищеназваній виставці будуть олійні картини, графіка, акварелі та кераміка.

У головному будинку Союзівки проходитиме виставка Оксани Лукашевич-Полон, яка демонструватиме твори, виконані методою батік, а також графіку та ювелірні вироби. Лавро Полон порадує відвідувачів Союзівки своєю керамікою. Мисткиня Дарія Ганушевська теж виставлятиме керамічні вироби.

Ню Гейвен святкуватиме роковини незалежности

Ню Гейвен, Конн. — Об'єднаний Громадський Комітет Ню Гейвену готує величаве святкування першої річниці відновлення незалежности України і передання укрінського національного прапора, який був першим в Північній Америці, що повівав на щоглі Міської управи Ню Гейвену.

В неділю, 23-го серпня, відправиться Служба Божа в католицькій і православній церквах з участю ветеранських організацій, членів Пласту і СУМ. В понеділок, 24-го серпня, відбудеться вивішення українського національного прапора на центральній площі міста Ґрін.

Основою святкування буде бенкет; 19-го вересня з участю колишнього посадника Ню Гейвену Ричарда Лі, що перший в Америці вивісив український національний прапор на щоглі Міської управи, і теперішнього посадника Джона Деніелса. Участь також візьмуть конґресменка Роза Де Лоро, як також є запрошені сенатори Кристофор Дадд і Джозеф Ліберман та губернатор Ловелл Вайкер. Прапор перебере представник Уряду України Віктор Батюк. У мистецькій програмі візьмуть участь Роман і Марія Цимбали та Михайло і Оля Стачишини з України, як рівнож місцеві танцювальні гуртки. Святкування відбудеться в залі Парк Плаза Готелю о год. 7-ій вечора.

М. Ґорбачов хоче відновити Совєтський Союз

Москва. — В понеділок, 17-го серпня, колишній президент Совєтського Союзу Міхаїл Ґорбачов провів пресову конференцію з нагоди першої річниці невдалої спроби воєнно-політичного перевороту в Москві. М. Ґорбачов висловив своє ставлення до організаторів путчу, що були, як відомо, його найближчими помічниками, рівнож до теперішніх російських керівників і їхньої політики.

Від часу спроби перевороту багато політичних діячів у Росії, аналізуючи серпневі події 1991 року, прийшли до висновку, що Ґорбачов таємно підтримував заколотників, які поклали собі за мету зупинити розпад Совєтського Союзу і зберегти владу Комуністичної партії. Переворот розпочався за декілька днів до підписання нового союзного договору, який повинен був закріпити за республіками ширші права, однак залишити їх під контролю Москви.

Один з арештованих керівників змови — колишній голова Верховної Ради СССР Анатолій Лук'янов — стверджує, що Ґорбачов докладно знав про наміри організаторів перевороту. Ґорбачов заперечує це, але висунути будь-яке більш-менш переконливе алібі він неспроможний.

Заторкуючи болючу тему економічної кризи в Росії, Ґорбачов намагався проігнорувати факт, що та криза почалася під його керівництвом, коли він за сім років так званої перебудови не ступив жодного кроку в напрямку економічних реформ. Натомість колишній генеральний секретар ЦК КПСС і президент СССР звинуватив усіх нинішніх бідах політику Єльцина і його уряду. Як і колись, Ґорбачов вдався до неприхованої демагогії, намагаючись відновити в очах спільноти прообраз „захисника народних інтересів".

Коли Ґорбачова запитали, чи не гадає він, що для нього було б краще повернутися в рідний Ставропільський край і очолити там місцеву владу, він не міг приховати роздратування і дав до зрозуміння, що для його постаті великого вождя замалою була б навіть посада віцепрезидента Росії.

Ґорбачов висловився проти суду над Комуністичною партією і відмовився дати свідчення з приводу її численних злочинів проти суспільства і громадян.

На запитання про долю чотирьох островів Курильської мережі, загарбаних Росією після Другої світової війни, Ґорбачов порадив не віддавати їх Японії, оскільки це було б доказом, що Японія „експлуатує російські труднощі".

Виливши на президента Росії потік бруду, Ґорбачов наприкінці висловив жаль, що його контакти з Борисом Єльциним „втратили людське забарвлення і набули формального характеру".

Кульмінаційним моментом пресової конференції Ґорбачова була його агітація за створення нового Совєтського Союзу. З цією „ініціятивою" він має намір звернутися до керівників урядів Співдружности Незалежних Держав, які зустрінуться 25-го вересня в Бишкеку.

У СВІТІ

БОЛГАРСЬКІ ВОДІЇ наживаються на контрабанді бензини в Сербію, порушуючи цим заборону Ради Безпеки ООН. Понад 3,000 приватних авт щодня перетинають болгарсько-сербський кордон поблизу Видіна, прикордонного містечка на північному заході Болгарії. На сербському боці водії продають бензину вдвічі дорожче, заробляючи на кожному бакові до 40 дол. В липні цим шляхом у Сербію надійшло до 3,000 тонн бензини і дизельного палива.

РОСІЙСЬКІ ВІЙСЬКА можуть бути виведені з території південних Курильських островів, колись відібраних від Японії, до середини 1995 року. Таку думку висловив президент Росії Борис Єльцин в інтерв'ю для японської телевізійної компанії Ен-Ті-Ві. Він також запевнив, що Москва готова підписати спеціяльну російсько-японську угоду на цей рахунок під час його цьогорічної вересневої візити до Токіо.

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР Ізраїля Їцак Рабін виступив на засіданні уряду проти перегляду закону, який забороняє контакти ізраїльтян з членами Палестинської визвольної організації. Рабін вважає, що „нема підстав для такого перегляду" і підкреслив, що Ізраїль і надалі вестиме переговори тільки з представниками палестинців західнього берега Йордану і смуги Ґаза.

ОЗБРОЄНІ ГРАБІЖНИКИ в Сомалії заблокували доставу міжнародної харчової допомоги населенню цієї африканської країни, де голодна смерть загрожує 4.5 мільйонам осіб. В Могадішо військовослужбовці, котрі супроводжували доставу харчів, потрапили в засідку, у висліді якої на території порту розгорівся справжній бій з бандитами.

ДЛЯ ЛЕНІНА І СТАЛІНА виписано нові партійні квитки за числами 1 і 2 в центральному комітеті так званої Всеросійської комуністичної партії большевиків. Ця ортодоксальна організація утворилася в Санкт-Петербурзі під проводом злозвісної Ніни Андреєвої, яка свого часу виступила з антиперебудовним маніфестом. Сама комуністична дама скромно дістала партквиток числом 3.

В П'ЯТНИЦЮ, 14-ГО СЕРПНЯ, в Брюсселі в рамках Европейської спільноти безвислідно закінчилася чергова рунда переговорів щодо сербсько-боснійського замирення. Представник Спільного ринку в Югославії лорд Каррінґтон сказав, що „нема ознак швидкого припинення війни в Боснії". Цей сумний висновок він зробив після зустрічі з президентами Словенії, Хорватії, Боснії і Герцеґовини та Македонії. Від Сербії і Чорногорії на переговори прибув прем'єр-міністер „нової Югославії" Мілан Паніч, однак його не допустили на пленарні засідання, оскільки Европейська спільнота не визнає сербсько-чорногорійського об'єднання правонаступником колишньої Югославії. Каррінґтон повідомив також, що 26-го — 28-го серпня в Лондоні відбудеться зустріч з приводу балканського конфлікту, в якій візьмуть участь ЗСА, Японія, Китай і Росія.

КЛІНТОН І ЙОГО ПОМІЧНИКИ „ВІДБИВАЮТЬ" АТАКИ РЕСПУБЛІКАНЦІВ

Літл Рок, Арканзо. — У зв'язку з гострою критикою Патрика Б'юкенена й інших промовців на республіканській конвенції в Гюстоні, кандидат Демократичної партії губернатор Билл Клінтон і його численні помічники, розпочали у понеділок таки, 17-го серпня, в день відкриття конвенції Республіканської партії, кампанію, ціллю якої є заперечувати закиди республіканців (а таких закидів накопичується чимраз більше), а як вдасться, перейти в контратаку на урядуючу партію і діючого президента З'єднаних Стейтів Америки Джорджа Буша та політику Уряду.

„Ми тепер вже не ті, що їх б'ють в одну сторону лиця, а вони наставляють другу сторону — на атаку ми відповідатимемо арґументованою атакою". Значить, — кажуть політичні спостерігачі, — демократи, змінивши на своїй конвенції в Ню Йорку політичну платформу, міняють також і тактику ведення виборчої кампанії. Голова Комітету Демократичної партії Рон Бравн заявив кореспондентам в Лос Анджелесі, що „ми змобілізуємо для цієї кампанії найкращі і найздібніші сили і тим самим заставимо республіканців говорити правду". Кореспонденти помітили, що до Лос Анджелесу прибули декілька визначних демократів, помічників Клінтона, між ними відома пропаґандистка Бетсі Райт.

В Літл Рок прес-секретар команди Клінтона, Джордж Стефанопулос, піддав гострій критиці багатьох членів виборчого комітету Дж. Буша і не вагався критикувати також самого Президента ЗСА, хоч не усі його твердження і „арґументи" були правдивими, кажуть коментатори.

Представники Виборчого комітету Республіканської партії заявили в Гюстоні, що демократи, які за всяку ціну хочуть прийти до влади під час цих листопадових виборів, вирішили мабуть вести непербільчиву передвиборчу кампанію проти „хиб" Уряду ЗСА і „нездібностей" президента Дж. Буша поправити економіку, знизити до мінімуму відсоток безробіття і, як він заявив, — „зблизитись до народу".

Очевидно, республіканці не залишаються в довгу. Вони пригадують американським громадянам стан економіки за демократичних адміністрацій і саркастично заявляють, що Демократична партія не здібна навіть піднайти кваліфікованого кандидата на президента. Республіканські керівники також використовують усі можливі арґументи, щоб дискредитувати Б. Клінтона і пригадати йому його хиби. Одна з помічниць Дж. Буша, Каталіна Вильялпандо заявила на зустрічі з делегатами з Ню Джерзі, що „Клінтон цікавиться тільки спідничками", натякаючи на його любовні афери в минулому.

Політичні аналітики думають, що республіканці тільки щерозпочали кампанію проти Клінтона і Демократичної партії. Критика буде наростати з кожним днем.

У ТОМАСТОН ВІДЗНАЧАТЬ РІЧНИЦЮ НЕЗАЛЕЖНОСТИ

Томастон, Конн. — На прохання товариства Українська Спадщина Міська рада в складі Юджін Мекмегон, Беатріс Фуллер і Роджер ДюПонт одноголосно схвалили задовільнити прохання вищезгаданої організації та української громади і вивісити вже в суботу, 22-го серпня о год. 10-ій ранку на площі перед будинком Міської управи Томастону, Конн., український прапор. Прохання Міській раді від товариства Українська Спадщина особисто передав Михайло Й. Москалюк. Церемоніял розпічнеться піднесенням синьо-жовтого прапора Марією Олександрою Морміл при звуках українського національного гимну. Допомагати при звеличуванні цього моменту будуть всі вище згадані члени Міської ради та її дідуньо М. Москалюк. Знаменоносцями будуть члени Американського леґіону ім. Кліфорда Френча Станиця ч. 22.

В АМЕРИЦІ

У ПОНЕДІЛОК, 17-ГО СЕРПНЯ, до Найробі в Кенії прибули американські вояки, які мають підготовити доставу понад 145,000 тонн харчів і медикаментів для, за найновішими обчисленнями 1.5 міл. голодуючих сомалійців. Ця перша бриґада американських військовиків, як твердять офіційні чинники американської амбасади в Найробі, має за завдання перевірити якими транспортовими засобами буде найкраще і найшвидше можна доставити цю конечну харчову допомогу. Ще 60 військовиків прибуде до Найробі, щоби вже конкретно зайнятися самою доставою харчів з Найробі до Сомалії.

МИНУЛОГО ПОНЕДІЛКА, 17-го серпня, в Гюстоні розпочалася виборча конвенція Республіканської партії, яка за твердженнями політичних аналітиків мала добрий початок. Тепер лишається за відповідальними за її переведення чинниками зробити все можливе, щоби вона так само добре закінчилася. Тому й не диво, що запляновано цілий ряд відповідних точок, щоби цьому сприяти, почавши від присутности на конференції майже цілого роду Бушів до показових фільмів із військової служби президента Дж. Буша у Другій світовій війні. Цікавим є те, що сини Дж. Буша взяли на себе обов'язок переконувати засоби масової інформації, що вони не подають відповідного образу всіх плянів і стремлінь Президента. Ще одним стратегічним потягненням республіканців є представити дружину віцепрезидента Дена Квейла як жінку, яка вповні підтримує кар'єру свого мужа у протилежності до дружини губернатора Билла Клінтона, яка вповні використовує особистість свого мужа для своєї власної кар'єри.

ПРЕЗИДЕНТ ДЖОРДЖ БУШ дав свою згоду на публічні виступи-дебати із своїм противником губернатором Биллом Клінтоном. Виступаючи на каблевій телевізії в Індіянаполісі він заявив, що відбудуться публічні дебати, але скільки їх буде цього він не сказав, бо ще не має конкретних плянів. Крім того міжпартійна комісія для справ дебат заявила, що на такі ж публічні виступи погодився також віцепрезидент Ден Квейл.

Там, де перехрещуються надія і розчарування

Київ (О. Кузьмович). — Дістатися до американської амбасади в Києві, щоб зробити репортаж, не є так легко навіть як є знайомі, з якими ми робили вже інтерв'ю для нашого щоденника. Але вкінці дозвіл є і я можу туди їхати. Кличу чимскоріше таксівку та кажу завезти на вулицю Юрія Коцюбинського.

Амбасадор Р. Попадюк вийшов перед амбасаду, щоб привітати гостей-прогульковців із ЗСА. З ними провідниця К. Семанишин (біля амбасадора, справа).

В амбасаді усі привітливі та стараються допомогти, починаючи від дижурного при вході. Багато тут вже працює знайомих українців, американських громадян та ще до того пластунів, — отже вітаємося, як добрі старі знайомі. Мені дозволяють перебути якийсь час у консулярному відділі, що зараз зовсім в руках жінок — американкиДілл Бирнс, її заступниці Марії Руденської та їх помічниць, двох українок з Києва. І ось я дві години прслухуюся до прохань та вияснень різних осіб, що приходять у справі віз для виїзду до ЗСА. Урядники консулярного відділу з великою терпеливістю та вирозумінням приймають усі правдиві, а може часом і видумані історії про причину прохання візи, а я співчутливо дивлюся на сльози, благання, а то і лють тих, які мріють про виїзд до ЗСА.

Історії різні, як різним є життя. Ось витирає сльози жінка, розповідаючи про те, що в неї у Ню Йорку в дільниці Брайтон Біч хвора мама і вона мусить якнайскорше їхати до неї. А тут треба ще за візою їхати до Москви, а в неї лише купони, які в Росії не важні. Середнього віку мужчина таємничо шепоче цілу свою історію: він знає, що президент Дж. Буш поважно хворий і він хоче його вилікувати спеціяльними зелами, якими вирятував вже неодну людину,

З шумом і голосним обуренням з'являється русявка середнього віку в товаристві старшого мужчини, видимо місцевого. Показується з її голосного оповідання, що вона, американка, саме одружилася з українцем зі Львова і мали відлетіти з Борисполя до ЗСА, але їм відібрали на миті старі монети, що їх вони

(Закінчення на стор. 7-ій)

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published daily except Sundays, Mondays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302.

Svoboda: (201) 434-0237 UNA: (201) 451-2200
Бюро УНС у Вашінгтоні: (202) 347-UNAW; (202) 347-8631 (факс.)

Subscription: 1 year — $40.00, 6 months — $22.00, 3 months — $12.00
UNA members 1 year — $15.00. Change of address — $1.00. Make check or money-order payable to "Svoboda".

Postmaster: Send address changes to:
"Svoboda", 30 Montgomery Street, Jersey City, N.J. 07302
Tel.: (201) 434-0237, (201) 434-0807, (201) 434-3036

Second Class Postage paid at Jersey City, N.J.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Чужоземна преса про Україну

Українці в Америці хочуть, щоб про Україну чужомовна преса, на першому місці ,,Ню Йорк Таймс", писала якнайчастіше, найширше і найприхильніше. Це трохи патріотизм і трохи зарозумілість, ніби Україна й українська проблематика повинні займати передове місце у зацікавленні широкого світу. Доводиться пояснювати, що існують дві головні причини, чому розмірно рідко велика західня преса присвячує Україні свою увагу. Поперше, так само мало уваги присвячується будь-котрій іншій державі в Европі — Англії, Франції, Німеччині, Швайцарії чи скандинавськими країнами. Вони є стабільними складовими частинами міжнародного світу, живуть своїм впорядкованим життям і нема чого писати про них. А ми, напевне, не хотіли б, щоб про Україну писали з тієї причини, як пишуть і говорять на всіх телевізійних каналах про Сербію, Боснію й інші балканські країни. Подруге, у Києві все ще нема постійних представників великої західньої преси, коли такі представництва є у Москві.

Але ми не можемо нарікати. З малими вийнятками, Україна має добру міжнародну пресу, зокрема в Америці. Неприхильними є дописи, писані у Москві на базі російської преси, але таких дописів щораз менше. Коли ж у ,,Ню Йорк Таймсі" чи ,,Вашінгтон Пості" появляється кореспонденція, позначена ,,Київ", то вона, як правило, прихильна. Кореспонденти тих і їм подібних великих газет — це відповідальні журналісти, які їдуть у чужу країну, навчившись уже про неї бодай ,,абв", свідомі, що їм не можна компромітуватися писанням небилиць. До таких кореспонденцій належить допис Стівена Ерлангера у ,,Ню Йорк Таймсі" з 17-го серпня ц. р., широко зреферований у ,,Свободі" з 18-го серпня. Вже сам заголовок статті почерез чотири шпальти на 3-ій сторінці з двома ілюстраціями — свідчить про прихильний підхід: ,,Критикам: 'Нова' Україна є насправді Україною 'старою' ". Автор виправдовує цей заголовок підкресленням, що у теперішній ,,новій" Україні панує ,,стара" національна й демократична ідеологія, ворожа комунізмові й російському шовінізмові. Коли автор називає Леоніда Кравчука як наявний зразок такої зміни ідеології, це відповідає історичній правді. І коли в Україні та в українській діяспорі є критики призначення Кравчуком на відповідальні становища в областях недавніх комуністів, то дійсність показує, що ті комуністи, які орієнтувалися більше на свій шлунок, як на Карла Маркса, отримавши становище у державній адміністрації України і тим самим матеріяльне забезпечення, стали українськими державниками. Це підтверджує Михайло Горинь, людина дуже розумна, колишній репресований, не позбавлений почуття гумору, що ,,ми будуємо українську державу її ворогами". Були нарікання, що ті ставленики Л. Кравчука в областях саботують справу, але ці нарікання вже затихли. ,,Кінець діло хвалить" — це незаперечна істина. Можливо, що ще надто короткий час, щоб робити остаточні висновки і підводити балянс діяльности державної верхівки країни. Але той останній допис американського кореспондента з Києва навіяний повним оптимізмом.

Тут знову, наче автоматично, насувається рефлексія: жаль, що такі кореспонденції представників великих американських газет чи, бувало, журналу ,,Економіст" з Лондону не появляються у пресі в Україні. Вони могли б служити як показні лекції нашим редакторам і журналістам в Україні, як треба підходити і як реферувати такі складні проблеми, як теперішня ситуація в українській державі.

У заголовку своєї кореспонденції Ерлангер дає відповідь ,,критикам".

На цьому місці вже не раз вказувано, що в Україні зразу ж, на початку будування держави з пустки появилося забагато критиків. Найлегша справа — стояти осторонь і критикувати. Коли деякі наші земляки в Україні виправдують себе: ,,Тепер свобода — мені вільно бути критиком", то це не жарт, це глум над одержаною свободою і глум над демократією. Критика є складовою частиною демократії тільки тоді, коли вона обороняє виразно зформульовану плятформу і коли вона є конструктивною.

Ми тут, в Америці, маємо відомості про дійсність в Україні з вісток, передаваних ,,Свободі" щоденно ,,факсом", від наших туристів, з яких деякі вже кілька разів були у Києві і Львові, з американської преси. Такі статті, як та остання в ,,Ню Йорк Таймсі", є не тільки чудодійним застриком оптимізму, але й підтвердженням давно відомої істини: з поступом на шляху будови і закріплювання державности зростатиме й повага зовнішнього світу до України. Коли теперішній, трохи хаотичний час мине і настане стабілізація політичних, економічних і культурних відносин, вісток про Україну у чужомовній пресі буде менше — так само, як тепер нема вісток про західні країни, оперті на законах і законній владі. Замовкнуть теж політиканські медитації на тему Криму і Чорноморської фльоти, бо у тих справах прийде — мусить прийти — до компромісового вирішення.

Іван Самійленко

ДУМКИ ПЕРЕД ОСТАННІМ АКТОМ

Україні не бракує історичних дат. Серед них були радісні, але чи не найбільше сумних. Тут я хочу зупинитися на двох таких датах, коли радість обнялася зі смутком. Перша з таких трагічних дат — це вихід Уряду УНРеспубліки в екзиль, а друга — повернення ДЦ УНР з екзилю в уже вільну Україну для передачі повновластей, наділених йому органами УНР, теперішній владі України.

В історії людства вимір часу цих двох дат є невеликий, але в людському житті — це цілих 72 роки, які складають понад 26,000 сумних днів і темних ночей, себто понад дві ґенерації. За цей час відійшли і упокоїлися на чужині тисячі незабутніх діячів-державників, великих синів і дочок України, які понесли з собою тяжке пережите, мрії і надії, а найголовніше — незламну віру в щасливе майбутнє України. Смерть кожного із них була великою втратою для української громади на чужині, а зокрема для Уряду УНР в екзилі, не кажучи вже про незаступну втрату лідера української визвольної боротьби Симона Петлюри. Все ж таки якою тяжкою не була б ця втрата, але Уряд УНР в неймовірно тяжких обставинах не лише не послаблював своєї праці, а навпаки — ще більше посилював її.

І тут виникає питання: чому так сталося? Яка невидима сила тримала ДЦ УНР в екзилі у постійній визвольній дії? А відповідь проста і самозрозуміла. Його тримала ідея, яка була сильнішою за фізичну смерть. Його тримало почуття обов'язку, покладеного на нього історією, бож ідея УНР не принесена силою ззовні і не позичена, а зроджена з питомої духовости української нації. А якщо так, то ця нація невмируща, вона переможе. Провід ДЦ УНР, від початку й до кінця, боровся за відновлення української національної держави, основаної на засадах повної незалежности, народоправства і демократичного ладу. Це була та незламна сила, яка тримала ДЦ УНР вічно в поході.

Ідея УНР не є лише історією, себто минулим; вона не застаріла і не задавнена, як казав Президент ДЦ УНР св. п. Микола Лівицький, вона живе сьогодні і буде жити в майбутньому. Для прикладу гляньмо на конституційний закон УНР з 24. І. 1918 року про ,,Національно-персональну автономію", яка ґарантувала повний і всесторонній розвиток національних меншин на території УНР. Аджеж демократичні засади УНР базувалися на християнських основах персональної і національної свободи, на правах і пошануванні своєї, непідробленої і незфальшованої, історії, мови, культури, релігії та українських народних звичаїв і традицій, а головне — на правах вільної приватної ініціятиви в усіх сферах економічного життя. Чи не є це тим ідеалом, за який змагається український народ сьогодні?

Чи не є це сліпотою або явним іґноруванням тих, які заявляють, що УНР — це історія і пхають її до архіву?..

Окупант України добре знав смертельну небезпеку ідеї УНР. Для цього він знищив Симона Петлюру, з корінням винищував петлюрівців і їх послідовників, включно з родинами. Багаточисленні патріоти-державники впали жертвою цієї звірячої масакри. Для окупанта вони були ворогом число один. Одначе ворог переміг на деякий час лише фізично, але духово він зазнав поразки. Дух волі України виявився сильнішим за кулю. Правду про терор в Україні Москва представляла, як ,,фашистську пропаґанду". Пліч-о-пліч за пропаґандою йшли погрози та переслідування. Так, наприклад, в 1945 році в Парижі російський письменник Ілля Еренбурґ виголосив наклепницьку промову проти противників комуно-московського режиму, погрожуючи: ,,Ми знайдемо вас на суші, на воді, під водою і в повітрі..." В таких умовах ДЦ УНР в екзилі доводилось працювати на чужині.

Екзильне існування ДЦ УНР не лише позбавило його своєї території і необхідного зв'язку з українським народом. Воно позбавило одночасно і матеріяльної бази для його існування і дії. ДЦ УНР в таких умовах позбувся і будь-якої реальної сили, яка б примушувала рахуватися з ним у світі. Одне, що приніс наш Уряд на чужину, — це ідею, непохитну віру і правду про багатостраждальну Україну. І сьогодні він може чесно і голосно звітувати перед своїм сувереном — українським народом, що він не був ні коляборантом, ні маріонеткою будь-яких сил у світі. Він утримав до кінця повну політичну незалежність і чи не вперше світ почув від нього, як державної інституції, гірку правду про Україну і її багатостраждальний народ.

Історія України, її піднесення і сумні падіння вчать нас, що без міцної політичної бази, себто консолідації і координації наших національних сил, без довір'я в народі, ми будемо завжди терпіти поразки. І тому від самого початку виходу на чужину провід Уряду УНР був цілком свідомий, що воля України не прийде сама по собі, що її треба виборони. Во-

(Закінчення на стор. 8-ій)

З ЛИСТІВ З УКРАЇНИ

ВИСТАВКА У ЛЬВОВІ

Шановні громадяни і гості міста Львова!

Львівська Крайова Організація Українського Філателістичного Товариства ім. акад. А. Кримського і Обласна Наукова Бібліотека запрошують Вас відвідати виставку філателістичних і пропам'ятних видань про життєвий шлях та діяльність Ісповідника Віри, велетня Української Греко-Католицької Церкви Патріярха і Кардинала Йосифа Сліпого.

Відкриття виставки здійснюється в низці урочистостей відзначення видатної події в національно-культурному житті нашого народу — перезахороненні тлінних останків Кардинала Йосифа Сліпого в соборі св. Юра у Львові.

На виставці експонується збірка матеріялів, зібраних на протязі майже 25 років відомим популяризатором і пропаґандистом ідей покійного Патріярха ,,За єдність Церкви і Народу" д-ром Романом Смиком із ЗСА.

За вказаний час в діяспорі появилось багато цінних пам'яток, поштових марок, конвертів, пропам'ятних жетонів і медальйонів, інших матеріялів, присвячених життю і діяльності Блаженнішого Патріярха Йосифа.

Ці матеріяли і видання випускались в ЗСА, Канаді, Австрії, Італії, Англії, Арґентині і Німеччині. Здійснювані на високому мистецькому та програмному рівні, вони демонструвались на міжнародних виставках, про них писала світова професійна преса.

Деяка частина з цих матеріялів вже знайшла своє постійне місце в музеях ЗСА, Канади, Австралії і Риму.

Д-р Роман Смик пропонує заснувати Музей Релігії у Львові, в якому експонована на цій виставці збірка стала б початком колекції, присвяченої не тільки пам'яті і в пошану Патріярха і Кардинала Йосифа Сліпого, але також пам'яті усіх ісповідників віри та мучеників, що потерпіли за справу Української Церкви.

Маємо надію, що велетенська праця мирян та мирянських товариств невтомної української діяспори дістане належну їй оцінку і визнання тут, на батьківщині, і буде продовжена вже спільними зусиллями всіх вірних громадян нашої суверенної і соборної України.

Виставка розміщена в Залі літератури з національного і духовного відродження Обласної Наукової Бібліотеки на проспекті Т. Шевченка, 13, 2-ий поверх.

Чинна з 17-го по 29-го серпня 1992 року, відкрита для огляду щоденно, крім суботи і неділі, від год. 9-ої до 6-ої по полудні.

Зауваги та пропозиції щодо виставки, відгуки про неї можна надсилати на адресу: Львів-58, аб. скрин.8532, тел. 52-85-80, Роман Бишкевич.

Олена Несіна

ТРАГІЧНА ІСТОРІЯ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Про книжку ,,33-й: голод. Народна Книга-Меморіал" вже багато писали. Писали про голод, заподіяний сталінським тоталітарним режимом у 1932—33 роках, про причини голоду, про авторів — упорядників цієї книжки, про свідків, які пережили голод і своїми свідченнями уможливили зберегти першоджерельні матеріяли для прийдешніх поколінь.

Одначе ніхто не написав про те, як на основі свідчень й інших матеріялів упорядники подали структуру державного апарату, що уможливила Сталінові і його виконавцям так познущатися над десятками мільйонів людей. Чому не було спротиву, а якщо й був, то чому такий слабий?

В 1929—30 роках почалася колективізація і розкуркулювання. У більш-менш заможних селян все забрали, повикидали їх з хат і разом зі старими й малими вивезли на далеку північ, де вони масово вимирали з голоду, холоду і тяжкої праці. Ця акція проходила під гаслом ,,Знищення куркуля як кляси на базі суцільної колективізації". В 1931 році т. зв. куркулів уже не було. Більшість селян були в колгоспах, але була ще частина одноосібників, які вели індивідуальні господарства і не хотіли йти до колгоспу. І от на цьому етапі почалося те, що привело до нечуваного в історії людства штучного голоду 1933 року. У всіх селах без винятку почали накладати на одноосібників хлібопоставки, які тяжко було виконати, а якщо й виконувалися, то накладалися другі, треті, аж поки в селян вже нічого не залишилося. Тоді приїжджав один або два т. зв. уповноважені з району чи з області. Вони разом з місцевою владою організовували ,,буксирні" бриґади з місцевих активістів і ці активісти знущалися над людьми як хотіли. Залізними палицями ,,штурхали" у хатах долівки і стіни, шукаючи захованого хліба, городини. Забирали все під ,,мітелку". Заглядали в горшки, обшукували немовлят, яким деякі матері прив'язували до шиї маленькі мішечки з просом і якщо знаходили, відривали у дитини той мішечок і забирали його з усім тим, що знаходили. Селян, які противилися цьому грабіжництву, заарештовували, били, часом калічили.

З ранньої весни 1933 року почався справжній Великий голод. Люди поїли котів, собак, їли дохлих коней, всяку траву, гнилу картоплю. Не набагато ліпше було й колгоспникам. У них забрали хліб, який колгоспник дістав на трудодні. Пізніше почали пухнути і вмирати. Про те, як вивозили мертвих, закопували в загальних могилах часом ще живих людей, вже писалося. Додати до цього можна тільки те, що ті, які довели село до цього стану, нічого не робили, щоб допомогти вмираючим. Навпаки, не випускали з України до інших республік, заарештовували і висилали на Північ за збирання колосків або за крадіжку гнилої картоплі на колгоспних полях.

,,Хто ж винен у смерті мільйонів селян в 1932—33 роках?" — запитує В. Маняк, автор-упорядник і коментатор цієї книжки, і сам відповідає: ,,Треба ретельно прослідити вертикаль від кремлівського кабінету вождя, простежити через Раднарком УРСР, ЦК КП (б)У і до останньої сільради. В Кремлі вироблялася антинародна стратегія, вона йшла по ,,несхідній", конкретизувалася в керівних республіканських органах Харкова (тодішня столиця України), діставала практичного імпульсу в чільних обласних установах і організаціях (обком партії, облвиконком), обростала конкретикою на рівні районів і вже безпосередньо в живому житті села набувала вигляду жорстокого безцеремонного розгулу молодчиків".

Закони, ухвали, постанови, пише коментатор, розв'язували руки органів влади і вселяли людям страх, паралізували здатність до опору. На місцях формувалася своя оприччина, гігантський обслуговуючий апарат, що не підлягав жодному контролеві народу. В додаток до фізичного і морального знущання, крім терору і загальної підозрілости існував ще один фактор, який вважався актом громадянської зрілости — доносицтво, за яким ішли акції: обшуки, арешти, покарання.

В. Маняк мусів би ще додати до своєї ,,вертикалі" цілу армію журналістів і письменників, які у своїх статтях і творах пропаґували ненависть і зневагу до віками виробленої людської моралі, а також жорстокість до людини, яка в якийсь спосіб не відповідала їхнім критеріям. Ця пропаґанда створювала сприятливі умови для діяльности ,,молодчиків" — сільських активістів.

В таких умовах був поставлений український селянин. Принижений, голодний, переляканий, з усіх боків зацькований владою і її місцевими опричниками, він не був здатний до опору.

З ЛИСТІВ ДО РЕДАКЦІЇ

БЛАГОРОДНА ДУША

Шановна редакціє!

Ми щиро прохаємо через вашу газету подякувати та розповісти про чудову жінку Ельвіну Ланіюш, мешканку міста Дарієн, Ілл., яка стала названою матір'ю та бабусею для нас, прибулих еміґрантів з України.

Ельвіна має 63 роки, маленького зросту, але з великим щирим серцем, яке може вмістити кожного. Вона завжди привітно усміхається, хоча на своєму віку пережила багато лиха, разом зі своїм чоловіком Євгеном виростила дев'ятеро дітей. Доля відірвала її від рідних, коли вона була ще зовсім молодою, в той час, коли в Европі йшла Друга світова війна.

Багато поневірянь випало на долю цієї жінки і на американській землі, коли діти були маленькі, але Бог зберіг їх... Тепер вже всі дорослі, мають свої сім'ї, матеріяльно забезпечені, — здається, можна відпочивати, насолоджуватися життям, але такий спокій не для цієї жінки. Вона щиро поділиться своїм досвідом з усіх ділянок життя: праця, мешкання, забезпечення, медицина, незвичайні для нас закони ЗСА та інше. Вона завжди ласкаво запросить до своєї господи, збагатить інформацією, цікавими рецептами приготування страв та ще й наділить овочами зі свого городу, який подружжя плекає ціле літо, щоб потім поділитися з іншими.

Ще Ельвіна має ,,золоті руки". Купуючи тканини, цілими днями працює, щоб потім зробити приємність тим, хто ще не має змоги купити нового вбрання. Особливо багато радости приносять обнови нашим дітям. Вона дбайливо підбере все — від чобіток до верхньої одежі. Їй тільки зателефонуй і скажи: ,,Ельвіно, є люди, котрі потребують допомоги", і вона заопікується. Її увага і чутливість не мають кінця. Ця невтомна працівниця, пізнавши ціну ,,фунта лиха", віддає себе повністю тим, хто потребує цього.

Не маючи спеціяльної освіти, вона дуже досвідчена людина, багато читає, багато знає, — починаючи з медицини, історії і закінчуючи влаштуванням сі-

(Закінчення на стор. 8-ій)

Ганна Черінь

ЗАРУЧИНИ

III

Заручились. Гарний срібний перстень із великим цирконієм і смачне шампанське марки ,,Андре". І ,,передшлюбна" гаряча ніч. Так уже світ сотворений, що тоді виявляється, що для дівчини це не вперше. Але не відомо, скільки літ і разів це з нею вже трапилось. А хлопець може казати, що хоче. ,,На козаку нема знаку". Правда, є знак на душі, на сумлінні, але хто тепер питається голосу душі?!

Минув рік. Закінчились Андрієві студії.

— Коли ж твоя ґрадуація? — питалась Зіна. — Мушу якусь гарну сукню придбати. Ти любиш блакитний колір?

— Ти в кожному кольорі гарна. Але... Ґрадуації не буде. Признаюсь тобі, що я вже мав ґрадуацію в Києві, а сюди приїхав, щоб відбути студії на практику в Америці. Для того я три роки навчався англійської мови в Україні і, як бачиш, опанував її непогано. Тепер я можу практикувати в Америці, спершу при добре влаштованому тутешньому лікарі, а потім самостійно. Тепер ми одружимось і заживемо по-князівськи в Америці.

Зіна отетеріла. — А Україна? А як же там буде твоя мама, сестри, народ? А хто ж буде боротись за самостійність?

— Такі знайдуться. Там же ж 50 мільйонів населення! Та не всі хочуть незалежности, ще невідомо, як станеться. Може ще більша біда напливе, може Сталін і Ленін повернуться.

— Ну, то треба ж боротися, щоб такого не сталося, треба Чорнобиль знищити, треба річки українські очистити, треба українські душі очистити від московської радіяції і гнилого баговиння! І то ти, український інтеліґент, втік із своєї батьківщини, як дезертир, як зрадник!

— Зіно, я тебе не впізнаю! З тобою важко було б вжитися! Я думаю, що нам треба трохи розійтися, може на місяць, та й спробувати, чи сильна наша любов.

— Гаразд, спробуємо. Зазначаю в календарі: стрінемось 20-го жовтня.

Настав сумний місяць для Зіни. Великий цирконій на пальці відохочував молодиків, що досі до неї всміхалися. Кінофільми тепер стали фривольні й до глупоти непристойні, до опери далеко й небезпечно самій їхати через ,,чорні" околиці... Вдень витискувала веселі ритми на своєму комп'ютері, якого ласкаво називала ,,комп'ютиком", і він їй точно й привітно подавав потрібні інформації, а коли пальці торкали не той ґудзик, ввічливо вибачався за Зінину ж помилку й радив набрати код ще раз. Зіна вивчала нову програму й готувалася до нової посади керівника відділу. Але ввечорі без Андрія було сумно. Фізична близькість зв'язала їх, як незадокументоване одруження. Але врешті — що таке документ? Це тільки морока, коли його треба роздокументовувати. Дехто документами гроші здобуває, судиться, по адвокатах ходить... Але не Зіна.

Зіна ввечорі йшла до бібліотеки, в тому самому університеті, де отримала диплом і де тепер працювала. Там була українська бібліотекарка, велика патріотка, що правдою й неправдою передплатила майже всі українські книжки й журнали. Зіна розшукала найновіші видання, читала з незрозумілим для неї захватом і інтересом. Врешті, усвідомила: вона ж думала, що одружиться з Андрієм і поїде в Україну — за незалежність воювати. Там саме студенти й молоді науковці є рушієм походу за волю. І що ж виходить? Андрій приїхав сюди не на те, щоб здобути знання для України, а щоб утекти, пристосуватися до ситого американського життя, розбагатіти! І як же з таким одружитися?! Він гарний, жінкам дуже подобається, на них також звертає перебільшену увагу, то й щастя з ним не запевниш.

Минув місяць. Як і умовились, зустрілись. Андрій прекрасно вбраний, з китицею червоних троянд: Зіна — в джінсах і білій блюзці, з відзнакою Руху на грудях.

Пішли до каварні — Зіна не схотіла вести Андрія у своє приміщення. По тому, як Зіна відхилилась від поцілунку, Андрій відчув, що вона зробила якесь важливе рішення, не на його користь. ,,А може й на користь", — озвалося діялектичне мислення.

— Андрію, я хочу скасувати наші заручини. Добре, що ми не одружилися. Я ж думала, що ти хочеш стати українським лікарем, а не американським. У нас тут їх досить, а от Україні дентисти потрібні. Я бачила на відео, коли українці усміхаються, їх знищені зуби, їх беззубі роти — навіть у молодих іще жінок і чоловіків, я бачила жахливі сталеві протези, що спотворюють вродливі українські лиця — ох, як потрібні там дентисти й інші лікарі! От би дослідили, що робити, щоб так катастрофально не нищились зуби нашого народу, щоб наш народ став здоровим і радісним! Ти хочеш ситого, заможного життя тільки для себе, а про народ не дбаєш. Ну, то замість тебе піду я. Я вже подала заяву й отримала дозвіл на працю в Україні як інструктор комп'ютерів. Може так виправлю кривду, яку ти зробив Україні.

Андрій стояв, як громом прибитий. Він не знав, що сказати, та й що можна було сказати?

— Зіно, я тебе щиро люблю, але ти не дала мені часу подумати. Я думаю, що таки трохи поживу в Америці, може зміню своє рішення. Отут я відчую ті два роки, на які я молодший від тебе. Можливо, саме ті два роки потрібні мені для дозрівання.

— Добре, що лишаєш собі шлях до відступу. А покищо — ось твій перстень. Може даси його іншій дівчині, а може він буде для тебе забідний, то збережи його на згадку про мене.

ЗВІДОМЛЕННЯ РЕКОРДОВОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1992-го РОКУ

ЗЛУКА ВІДДІЛІВ Ч. 89 І 285. Відділ ч. 89 ім. Митрополита В. Липківського у Рочестері, Н. Й. і Відділ 285 ім. Юрія Переможця з днем 30-го травня 1992 р. **ОБ'ЄДНУЮТЬСЯ В ОДИН ВІДДІЛ 285-ий ПІД НАЗВОЮ ІМЕНИ МИТРОПОЛИТА В. ЛИПКІВСЬКОГО, СЕКРЕТАР А. СКІБІЦЬКИЙ в Рочестері, Н. Й.**

ДЕПАРТАМЕНТ МОЛОДІ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
2 Антоній Джонатан
6 Гірняк Матев
17 Кузменко Анна
25 Шмериковський Діяна
37 Олиник Олексій, Джаклін
83 Креоруска Філіп; Кусен Степан мол.
92 Ганен Лаврін
107 Ровіяро Стефан
120 Манастирська Христина
123 Мазур Емілій
174 Гординський Микола
206 Войцехівський Микола
254 Гоптяк Джансон, Єссі, Катерина
271 Бартич Аманда
287 Ясінський Юрій; Вітинська Єдита
339 Луців Уляна
353 Вернер Август; Ткачук Марія
356 Шмідт Крейг, Фарель
364 Данилевич Петро, Орест Христина
395 Рудавський Джієдра 2.
467 Сайльор Джанет, Рашель
489 Вибачинський Тарас мол.
496 Деркач Володимир; Павло, Юлія
777 Качмар Адріян, Лариса Олександер

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
7 Ременар Давид
121 Будзинський Маріянна
127 Шамрок Григорій мол.
171 Котарський Михайло
179 Кісер Михайло; Стефанович Патриція
221 Дудич Христина
242 Личко Степан
245 Вільчинський Дженіфер
259 Риян Іван; Чіко Лорі
286 Струсс Соня
292 Рочинський Кімберлі
350 Моль Марія
358 Поліщук Михайло
486 Мідглій Андрій

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
285 Деморест Дениса, Христофор; Корнило Христина; Кузнецов Валентина, Юрій; Лой Евген, Марко; Прокопенко Валентина; Скрипник Дмитро; Шепель Віра

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
169 Шипула Давид

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
29 Вонторський Андрій
83 Гронс Єсіка, Микола; Карбівник Володимир, Олексій; Мішисин Адам
178 Маркоті Іван; Мігаль Джеймс мол.
285 Лой Євген, Марко
296 Бортнічак Марія
360 Депутат Мирон

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ: ЛИСТАМИ:

Відд.:
89 Деморест Дениса, Христофор; Корнило Христина; Кузнецов Валентина, Юрій; Лой Евген, Марко; Прокопенко Валентина; Скрипник Дмитро; Шепель Віра

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.;
147 Краслей Стефанія

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
7 Ременар Давид
179 Кісер Михайло; Стефанович Патриція
286 Струс Соня
292 Рошінський Кімберлій
345 Каркос Юстин
358 Поліщук Михайло
379 Магурно Джіна; Ріш Марко

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
14 Лащук Дана
25 Бачинський Олександра
45 Шпільчак Іванна
50 Соломон Мелісса
59 Мазабуфі Франк
94 Шулик Анна
106 Лобойко Патрик
171 Лисько Тетяна
192 Гула Доріс, Стефан, Микола
205 Ганкевич Андрій, Тарас, Тиміш
221 Дудич Оксана
223 Гренчецин Патриція
283 Латанишин Богдан, Дана, Іван, Мирослав, Роман; Фарель Катерина
293 Лисенко Михайло
317 Кітт Андрій
327 Леонард Катерина; Мацик Володимир
334 Мк Наб Джефрій
341 Герман Ерін; Леон Андрея
358 Резій Річард
367 Чубара Кімберлій
379 Гладко Микола
407 Вікарук Антоній
466 Гриньків Христина
458 Сенсон Діяна
485 Новаковський Богдан

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
17 Флорій Марібет
22 Алвін Каролін
47 Ганич Іван, Дженіфер
127 Шамрок Гарі мол.
146 Тимченко Анета, Єлисавета
171 Котарський Михайло
221 Дудич Христина
242 Літченко Степан
245 Вільчинський Дженіфер
259 Чіко Лорі; Риян Іван
350 Молл Марія
407 Кульчицький Теофіль
486 Мідглій Андрій

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
200 Гивель Марія

ДЕПАРТАМЕНТ ДОРОСЛИХ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
6 Жупник Гелена
13 Демчар Стефан
15 Ляшевський Іван
17 Кузьменко Анатолій, Євген, Ніна, Тетяна
25 Шмериковський Іван
37 Загайкевич Богдан О., Тарас, Уляна; Ґатусо Орися Загайкевич
45 Шолак Роберт
47 Ганич Дженіфер, Іванна; Рибак Іван
63 Волк Амбер, Ящуга; Кравфорд Анна
67 Зінич Володимир, Марко, Уляна
83 Білик Іванна; Кусен Стефан
88 Горман Анна
102 Магоцький Володимир, Євген
112 Кунінгам Нансі, Річард
134 Вірстюк Борис
153 Колаковська Євгенія
163 Вітюк Ігор
164 Філіпс Іван
171 Хопча Олексій
236 Сек Давид; Фарлі Рональд
238 Медвідь Коллін
242 Слук Юстина; Семанчик Юлія
261 Білінський Йосиф
271 Крайник Мирон
277 Дмитрів Оксана
293 Ясучко Роман
303 Богайський Вікторія
320 Рад Андріян
322 Вівчар Михайло; Стащишин Михайло, Ольга; Шадяк Франк о.
349 Лісний Мелінда
356 Шміт Христина
362 Галайдіда Наталка, Микола
434 Фотій Юрій д-р
452 Шуя Наталка
458 Пікулик Тамара
496 Деркач Мирослава, Олег
777 Яновська Вікторія

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ НАНОВО:

Відд.:
5 Лещук Павло *
7 Борчик Іван *
25 Кришташльський Софія; Нинка Іван *
27 Явоський Іванна
42 Мичалко Меланія
70 Кричковський Гелена; Мудрик Патриція; Янко Катерина
105 Панкальський Тарас *
107 Кушнір Василь; Мадзій Марія, Мирон; Марсенський Гелена
113 Кравць Дебора
131 Бігун Роман *
155 Дзьоба Параска, Семен *; Макар Іван *, Степан *; Рилик Тарас *; Фурик Катерина
191 Базар Микола *
194 Саврас Богдан *
204 Близнак Нестор *
217 Гузар Роберт *
256 Луцький Стефан *
277 Корво Надія
292 Полянський Катерина
295 Йосип Іван *
304 Скробала Микола *
358 Бунацький Доротій
364 Терель Катерина
399 Сосенко Олександер *; Наваринський Мирон *
423 МгҐрат Лідія
439 Печенюк Соня

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
37 Мацкевич Олег
88 Зиман Ірена
171 Бойко Ольга
206 Путятіна Галина, Оксана
285 Лой Олексій; Прокопенко Анатолій *, Валентин *, Леонід *, Людмила, Павло; Тополюк Володимир *, Гелена, Микола *, Степан *; Шапель Віктор

ЧЛЕНИ, ЯКІ ЗМІНИЛИ КЛЯСИ АБО СУМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ

Відд.:
191 Терновий Софія 2.
216 Оранський Надія
285 Прокопенко Павло *
402 Кожушко Іван *
408 Шебець Анна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ ДО ДОРОСЛИХ З МОЛОДЕЧИМИ ГРАМОТАМИ:

Відд.:
147 Краслій Стефанія

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
83 Міщишин Андрій *, Ребекка; Голуб Олександер *
107 Арнольд Річард *; Криса Марія
155 Лавренс Маланія 2, Михайло 2 *
220 Блідий Давид *; Гнатишин Володимир *; Перун Катерина
285 Лой Олексій
330 Голод Анна
368 Іваш Володимир
474 Калиняк Варвара; Данилюк Віктор *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
89 Лой Олексій; Прокопенко Анатолій *, Валентин *, Леонід *, Людмила, Павло *; Тополюк Володимир *, Гелена, Микола *, Стефан; Шепел Віктор
153 Гончаренко Марія 2, Юрій 2 *
170 Бойко Ольга; Зиман Ірена
238 Путятина Галина, Оксана
287 Мацкевич Олег, Богдан

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ ІЗ ЗВОРОТАМИ В ГОТІВЦІ:

Відд.:
5 Лущик Павло *
7 Борчик Іван *
25 Криштальський Софія
76 Голота Ольга
88 Неуман Марія
107 Масенський Гелена
155 Дзьоба Параска, Семен *; Макар Іван *, Степан *; Рилик Тарас *; Фурик Катерина
163 Токарчик Антоній *
171 Драпер Франк *; Курпіта Василь
206 Василін Іван *
217 Гуссар Роберт *
256 Люцький Стефан мол. *
295 Йосиф Іван *
343 Кучмій Анна
358 Бунаський Доротій
364 Терель Катерина
367 Лопухович Микола *
399 Наваринський Мирон
407 Приходко Марія
464 Юркаба Анна

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАТАМИ ПОВНИХ СУМ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Магновський Микола *
8 Будзяк Зеня
12 Волошко Василь
15 Демчук Володимир
19 Яремчук Анна
50 Пошивак Алан *
59 Ковач Василь
70 Олсен Ліза
86 Отаманчук Стефан *
105 Пенкальський Тарас *
174 Горпенюк Анна
180 Пруеснер Сандра
191 Клем Карен
192 Гула Доріс
194 Костик Степан
200 Дзюба Захарівш
204 Данилюк Роман
205 Борковський Тарас *; Корін Теодор; Сохан Любомира
221 Якимишин Лілій *
238 Музика О'Ґрадій Ірена
245 Лой Євген *, Марія; Дерека Олексій
266 Коваль Тетяна; Римарук Марія; Селедек Варвара
271 Мисник Микола *
277 Ганчарик Петро *
283 Гриник Тарас; Латанишин Дмитро
304 Матушевський Анна
316 Ландрій Джаскес *
360 Макар Марія
367 Лучанко Анастасія
368 Дзюба Марія
371 Васічко Володимира, Володимир
372 Когут Сусана
379 Лаврів Марта
441 Іванишин Петро *
442 Соколовська Анна
457 Цісик Квітка
458 Вовилючко Анна
462 Фаренич Роман *
473 Мовчан Юрій *
479 Мізак Катерина, Михайло
485 Бундзяк Ірена; Новаківський Микола
492 Генрі Іван, Ольга; Дуравець Евангеліна, Юрій *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ВИПЛАТИЛИ ВПОВНІ ВКЛАДКИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
5 Дяківський Роман *, Тарас *; Михальцьо Іван
13 Демчар Гелена; Куфель Іван, Марія
14 Турчик Павло *
25 Нинка Іван
27 Яворський Іванна
42 Михалко Меланія
47 Морикан Гелена
55 Стельмачук Вальбурга
81 Бендюк Неля
88 Нолан Марія; Ткачук Анна, Іван
105 Чурило Гарі *
107 Матейчук Іван мол. "О" пейд-ап" *
113 Кравць Дебора
119 Варшо Чарлс *
120 Рефт Іван *
125 Бурштинська Дарія
127 Кульчицький Ольга; Ланд Катерина; Вітковський Джемс *
131 Бігун Роман; Косарчин Христина
147 Нестіор Катерина; Роско Йосеф *; Сокальський Іван мол. *
173 Коллінс Катерина; Коржинівський Роман; Шупер Іван
180 Джонсон Михайло *
191 Ніжинкірк Петро *; Сидор Анна, Іван *; Терновий Софія 2.
194 Саврас Богдан
204 Близнак Нестор *
217 Чорнописний Євгенія
220 Бричка Агафія
221 Коцур Параска
230 Торський Ольга
238 Шилюк Ольга
256 Безкоровайний Кирило *
271 Яргасон Реній
277 Корво Надія
304 Скробала Микола
316 Пелеп'як Єва
350 Поттер Катерина
358 Ющак Іван
360 Перейм Ореста
367 Люханко Анастасія
379 Лещук Михайло *; Строченко Анна
399 Сосенко Олександер *
409 Бескаж Йосиф *
414 Хома Галина, Платон
423 Мк Грат Лідія
424 Кривуша Семен
439 Пещенюк Соня
458 Василюшко Андрій *

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ ТЕРМІНОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
27 Олесницький Нестор *; Ричок Петро
287 Вовк Андрій *
421 Бернацький Ігор *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПОМЕРЛИ:

Відд.:
5 Гарлов Павліна 2.
15 Сорока Демко *
17 Мельник Іван
25 Погорецька Марія
31 Юрейнім Михайло *
37 Сейман Анна 2.
38 Тарбій Євгенія *
45 Крих Катерина
51 Бровар Емілія *
57 Палка Анна
67 Смейдер Іван *
81 Никифорчин Джеймс *
83 Кушнір Василь 4 *
102 Магоцький Йосиф *; Панас Іван 2.; Рішайд Володимир
112 Більський Стелла
113 Вінче Стефан 2 *
114 Тахтавль Микола
116 Стрибко Оринія 2.
155 Фединишин Григорій 2 *
176 Остап Михайло 2.
180 Беднар Анна
182 Гоік Василь *
191 Джінігерецький Маргарита, Марія
200 Ярема Петро
204 Зелик Михайло 2; Захарко Катерина; Кокольський Надія 2.
226 Кузьмич Лідія
234 Белдик Йосиф; Ярчак Стефан *
237 Гащак Марія
245 Стокальський Ігнес
254 Карбоник Софія; Івашків Марія
281 Путас Анна
288 Балазюк Гнат; Пресстош Юрій *
292 Козюба Ольга 2; Лишак Єлисавета 2.
316 Івансон Марія 2; Кушмій Іван *; Луцишин Катя
317 Бурдик Софія
322 Каспрак Павліна
343 Івансон Марія 2
358 Гіщак Іван
360 Коваль Софія
361 Конюх Катерина
367 Бабій Василь *
368 Пеппер Аліза
370 Пакалюйко Ігор
375 Звір Петро
379 Кок Анна
390 Сухопар Стефан 2.
414 Левчук Микола; Снігурович Михайло
422 Паситевич Катерина
432 Грицина Антоній; Серба Ярослав 2.
448 Зюбан Іван *
451 Дацьків Павло 2; Новак Софія
465 Новосад Захарій *
481 Венегрин Марія
497 Березовський Марія

АКЦИДЕНТОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

НОВІ ЧЛЕНИ:

Відд.:
47 Ганич Дженіфер, Іванна
163 Вітюк Ігор
164 Філіпс Іван
174 Петріна Андрій
261 Білинський Йосиф
496 Деркач Мирослава, Олег

ЧЛЕНИ, ПРИЙНЯТІ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.:
285 Прокопенко Анатолій * Валентин *, Леонід *, Людмила, Павло *; Шепель Віктор *

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

Відд.:
83 Голуб Олександер *; Мішисин Андрій *, Ребекка
155 Лавренс Меланія, Михайло *
170 Ленчук Мирон *
206 Василин Іван *
358 Когут Любомира, Мирослав *, Неоніла
360 Звірецький Павло *; Ломиш Мотря
434 Балущак Надія; Паркін Джіслаїна; Солтис Лідія
474 Баран Ольга
497 Осташевський Тарас *; Хоміяк Богдан *

ЧЛЕНИ, ЯКІ ПЕРЕЙШЛИ З ПЕРЕХІДНИМИ ЛИСТАМИ:

Відд.
89 Прокопенко Анатолій * Валентин *, Леонід *, Людмила, Павло *; Шепель Віктор *

ЧЛЕНИ, ЯКИМ ВИГАСЛА ВАЖНІСТЬ АКЦИДЕНТОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ:

Відд.:
94 Копитко Софія
123 Бочневич Іван
131 Попович Ірена
204 Микитин Юрій
205 Борковський Марія; Кулинич Петро *
233 Мосійовський Марія *
266 Варшона Володимир *
339 Полатайко Іван *
385 Наливайко Євген
427 Биця Ніна
432 Ребрик Михайло *
465 Цурковський Адріян

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ДЕПАРТАМЕНТУ МОЛОДІ:

Стан з 31-го травня 1992

Кляса Т16	82
Кляса Р70	72
Нові кляси	
Кляса W	29
Кляса Е18	1,881
Кляса Е20	2,130
Кляса Е65	261
Кляса Р20	3,018
Кляса Р65	147
Кляса ТР65	1,148
Кляса Т23	205
Кляса WSP	428
Кляса SP-E65	461
Разом	**9,862**

Забезпечення департаменту дорослих:

Старий рід	7
Кляса Р70	21
Кляса Т	349
Кляса W	8,058
Кляса Р20	5,138
Кляса Е20	4,551
Кляса Е65	1,491
Кляса Р65	688
Кляса DP60	117
Кляса DP65	636
Кляса SP-W	440
Кляса SP-E65	222
Кляса ADD	5,551
Кляса Т10	493
Кляса Т5	109
Кляса DT30	5
Кляса ART	20

Дорослі члени з молодечими грамотами:

Кляса W	0
Кляса Р20	353
Кляса Е20	193
Кляса Р65	28
Кляса Е65	75
Кляса Е18	2
Разом 31-го травня 1992	**28,547**

ЗІРКОЮ (*) Є ПОЗНАЧЕНІ ПРІЗВИЩА ДОРОСЛИХ ЧЛЕНІВ ЧОЛОВІЧОЇ СТАТІ, ВКЛАДКИ ГРАМОТ ЯКИХ НЕ ВКЛЮЧАЮТЬ ПЕРЕДПЛАТУ „СВОБОДИ"

ЧИСЛОВЕ ЗІСТАВЛЕННЯ ПРО РУХ ЧЛЕНСТВА УНСОЮЗУ

	Молодь	Дорослі	АДД	Разом
(Стан з 30 квітня 1992)	17,508	43,127	5,574	66,209
Активні члени (Приріст у травні 1992)				
Нові члени	40	59	8	107
Прийняті наново	17	73	—	90
Прийняті з перехідними листами	10	16	6	32
Зміни кляс забезпечення	1	6	—	7
Прийняті з Деп. Молоді	—	1	—	1
Разом	**68**	**155**	**14**	**237**
(Убуток у травні 1992)				
Суспендовані	12	17	18	47
Відійшли з перех. листами	10	20	6	36
Зміни кляс забезпечення	1	6	—	7
Відійшли до дорослих	1	—	—	1
Померли	1	88	—	89
Вибрали гроші	9	26	—	35
Відійшли з вип. п. сум забезп.	37	55	—	92
Виплатили вповні вкладки забезпечення	16	65	—	81
Відійшли на част. випл. забезпечення	—	—	—	—
Відійшли на безпл. прод. забезпечення	—	—	—	—
Вигасла важність забезпечен.	—	4	13	17
Разом	**87**	**281**	**37**	**405**
Члени, які виплатили вкладки: (Приріст у травні 1992)				
Виплачене забезпечення	6	64	—	80
На безп. продовж. забезп.	7	10	—	17
Разом	**2[illegible]**	**74**	—	**97**
(Убуток у травні 1992)				
Померли	1	35	—	36
Вибрали готівку	6	17	—	23
Повернені в активні	1	8	—	9
Вигасло продовж. забезп.	5	8	—	13
Разом	**13**	**68**	—	**81**
Разом усіх членів УНСоюзу з кінцем місяця травня 1992 р.	**17,499**	**43,007**	**5,551**	**66,057**

У В А Г А

ЯКУ КОЖНИЙ ВІДДІЛОВИЙ УРЯДОВЕЦЬ І ЧЛЕН УНСОЮЗУ ПОВИНЕН ПРОЧИТАТИ І **ВІДПОВІДНО ДО НЕЇ ДОСТОСУВАТИСЬ:**

Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовому звіті за місяць **ТРАВЕНЬ 1992-го року, ЯК СУСПЕНДОВАНІ, МОЖУТЬ БУТИ ПРИЙНЯТІ НАНОВО В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ, ЯКЩО ЗГОЛОСЯТЬСЯ ДО СЕКРЕТАРІВ СВОЇХ ВІДДІЛІВ І ЗАПЛАТЯТЬ ЗА ЧАС СУСПЕНДИ ВКЛАДКИ, БО ІНАКШЕ ЧЛЕНИ БУДУТЬ**, позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, за винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом.

Те саме відноситься **ДО ЧЛЕНІВ, ЯКІ ВПРОДОВЖ ТРАВНЯ 1992-ГО РОКУ НЕ ВЗЯЛИ ПЕРЕХІДНИХ ЛИСТІВ І ДОСІ НЕ ЗГОЛОСИЛИСЯ ДО ІНШИХ ПОВНОПРАВНИХ ВІДДІЛІВ.**

ВОЛОДИМИР СОХАН
Головний секретар

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО КАСИРА УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1992 РОКУ

П Р И Б У Т К И:

Вплати вкладок усіх кляс Життьового Забезпечення

Відділ	Заплатив
1	163.02
2	98.87
3	1,317.84
5	1,247.30
6	147.43
7	365.02
8	919.52
9	91.94
10	377.37
11	59.61
13	1,817.37
14	433.80
15	2,805.82
16	404.74
17	290.86
19	270.31
20	308.19
21	12.63
22	447.55
23	148.47
24	1.65
25	1,509.59
26	150.59
27	2,305.53
29	212.09
31	192.08
32	587.65
36	91.25
37	840.92
38	300.31
40	76.05
42	4,180.59
43	387.96
44	208.32
45	539.34
46	244.69
47	2,049.00
48	389.90
49	228.23
50	125.01
52	109.26
53	440.30
55	821.95
56	308.08
57	706.20
58	482.06
59	2,619.63
62	172.53
63	1,720.55
66	303.05
67	101.70
70	739.26
73	7.64
76	577.67
78	821.10
81	146.68
82	614.32
83	2,803.40
86	653.88
88	1,606.92
89	223.05
91	17.63
93	458.14
94	3,238.81
95	276.18
96	794.91
98	80.97
100	4.97
101	90.10
102	461.81
104	194.15
105	59.55
106	452.94
107	489.85
108	43.15
109	60.03
112	299.71
113	2,648.13
114	656.39
115	461.84
116	632.11
119	38.20
120	369.23
121	403.52
122	162.80
123	591.82
125	1,725.09
126	18.36
128	159.62
130	428.08
131	894.77
132	39.17
133	773.10
134	30.26
135	21.25
136	584.27
137	406.56
139	80.82
142	142.98
143	384.46
145	9.57

Відділ	Заплатив
146	640.57
147	1,976.24
149	51.32
151	51.06
154	74.26
155	440.68
156	103.88
157	377.51
158	519.92
161	892.95
162	259.72
163	1,009.89
165	197.56
167	65.82
168	603.93
169	381.58
170	1,180.20
171	992.60
172	285.47
173	827.97
174	3,575.36
175	262.80
177	89.10
178	20.20
179	63.39
180	254.36
182	519.93
183	411.72
184	135.04
190	25.32
191	1,461.67
192	233.94
193	27.20
194	1,798.25
200	1,314.27
202	4.98
203	17.54
204	1,913.64
206	1,013.93
209	586.77
211	52.95
212	183.22
214	1,057.56
216	1,487.96
217	1,129.66
218	52.05
220	534.85
221	1,112.15
222	419.53
223	34.33
224	88.62
226	360.54
228	52.94
230	948.54
231	1,130.72
233	956.14
234	349.62
235	144.89
236	273.28
237	318.95
238	465.17
239	888.66
240	2,746.91
241	37.35
242	2,074.55
243	232.49
245	1,061.70
247	114.20
248	258.85
253	101.07
254	1,400.18
256	474.59
257	1,263.35
258	4.02
259	990.56
261	304.33
264	126.25
266	1,779.53
267	693.61
268	192.91
269	831.43
271	643.53
274	96.24
276	543.86
277	1,336.92
280	16.54
281	51.38
282	761.31
283	410.50
285	1,969.20
286	71.95
288	377.31
290	140.02
291	363.61
292	1,765.02
293	592.83
294	9.95
295	147.31
296	39.73
301	569.77
303	247.29
304	1,263.09
306	40.59
307	786.92
309	55.11
312	29.89
316	1,882.34
317	152.31
318	554.33
320	358.31

Відділ	Заплатив
322	43.00
323	408.40
324	262.36
325	1,710.45
327	1,047.32
328	341.28
330	315.01
332	59.08
333	87.96
337	145.07
338	29.40
339	1,022.14
341	180.88
342	305.84
343	171.59
345	486.45
347	987.41
348	684.82
349	756.18
350	1,821.97
352	304.25
353	353.16
354	139.10
355	81.43
356	212.31
358	1,309.93
362	480.41
364	193.34
367	45.75
368	942.62
369	152.50
370	18.39
371	1,403.92
372	1,012.74
374	255.86
375	1,725.31
376	15.40
377	518.91
378	72.15
380	154.90
381	691.04
382	186.28
383	507.17
385	1,318.76
387	6,000.23
389	715.40
390	6.49
394	234.66
395	3,415.80
397	1,055.52
399	2,696.22
401	196.49
402	368.50
403	519.87
407	1,756.60
409	529.83
412	105.51
414	508.56
416	962.75
417	84.22
421	554.92
422	748.98
423	1,564.77
424	2,247.02
427	6,764.99
429	4.73
430	522.76
432	1,176.20
434	976.72
437	590.72
438	77.10
439	3,555.21
440	348.61
442	682.33
445	2,248.11
448	490.92
450	3,129.10
451	350.91
452	635.29
454	25.40
455	43.81
456	201.40
457	106.63
458	2,921.07
459	57.06
461	160.18
462	115.73
465	1,065.62
466	356.72
467	117.41
468	448.48
471	259.85
472	455.83
473	1,617.98
474	143.24
476	65.59
479	141.34
480	54.25
481	1,320.52
486	1,181.39
487	129.99
488	382.76
489	999.13
490	449.06
496	770.64
497	73.51
500	55.05
502	273.32
503	57.37
506	6.04
777	99.64

Вкладки зібрані в усіх клясах Життьового Забезпечення **210,539.52**

Вплати вкладок Акцидентового Забезпечення

Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив	Відділ	Заплатив
1	7.95	174	44.50	333	6.50
5	13.50	175	33.00	337	5.70
10	11.00	178	3.35	338	13.00
13	6.50	180	31.20	341	11.40
15	8.30	182	25.30	345	11.00
16	22.00	183	30.60	348	1.75
21	26.00	194	1.75	349	37.75
22	92.40	200	48.00	350	4.80
27	38.70	204	29.20	353	25.30
32	47.75	206	20.85	358	37.80
37	10.05	214	14.10	362	13.00
38	4.80	216	45.30	364	10.50
42	28.10	217	10.00	369	3.95
44	0.85	220	19.50	371	17.35
46	26.00	221	21.65	374	8.30
47	142.55	222	23.20	375	48.50
55	5.00	226	26.00	378	11.00
57	9.20	230	0.85	380	28.00
59	43.30	235	31.40	383	6.50
76	36.40	237	6.50	385	14.60
78	37.75	238	2.45	389	18.40
82	35.50	240	50.35	395	8.30
83	45.95	242	64.55	399	49.10
88	9.85	245	2.90	401	14.90
94	39.10	247	20.25	402	9.00
95	11.40	248	2.55	407	44.35
102	0.85	253	10.30	421	100.55
104	37.70	257	18.80	422	13.85
107	8.30	259	24.90	423	3.35
113	1.75	261	2.95	424	32.60
115	25.65	266	38.60	437	35.30
116	21.50	271	6.30	439	49.70
120	23.70	277	51.10	440	11.00
130	48.30	282	0.85	445	107.40
131	2.90	283	28.50	450	41.90
133	11.80	286	16.60	451	6.50
143	1.75	291	14.00	452	6.50
146	33.80	292	2.95	454	6.50
147	14.10	293	48.00	456	13.10
151	6.50	295	4.80	458	27.80
155	3.70	301	12.20	459	14.85
156	13.20	304	30.25	461	11.00
158	38.15	307	15.70	462	30.50
161	43.50	309	11.00	465	85.30
163	9.20	316	14.00	466	28.50
167	11.00	317	11.50	471	11.00
168	5.00	318	6.50	472	50.65
169	26.00	320	20.30	487	26.00
170	36.85	327	26.00	490	8.30
172	51.70	328	4.05	496	12.10
173	11.90	332	2.20	502	4.80

Вкладки зібрані в клясі Акцидентового Забезпечення **3,480.15**

ВИПЛАТИ ДОПОМОГ З БРАТСЬКИХ ФОНДІВ ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ, 1992

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
36	Марія Філяс	50.00
81	Софія Войтович	50.00
104	Василь Матковський	50.00
116	Миколай Москаленко	50.00
131	Наталія Дмитренко	50.00
133	Григорій Мирун	50.00
133	Мирон Шкільний	50.00
164	Микола Калянік	50.00
173	Олена Шатинська	50.00
206	Марія Гладик	50.00
238	Марія Міґован	50.00
242	Петро Торік	50.00
269	Осип Фуґа	50.00
287	Григорій Гагарін	50.00
303	Іван Пивоварчик	50.00
324	Леррі Чабан	50.00
348	Анастазія Біловус	50.00
355	Надія Кобзей	50.00
355	Зенон Штогрин	50.00
372	Юрко Лонишин	50.00
484	Анна Саванець	50.00
	Разом	**1,050.00**

ВИПЛАТИ ПОСМЕРТНИХ ЗАПОМОГ ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1992 Р.

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
17	Іван Мельник	1,000.00
20	Анна Гойхерт	1,000.00
25	Ірена Левицька	1,000.00
32	Чарльс Вейверон	1,000.00
38	Василь Майкович	1,000.00
38	Юджім М. Тербай	1,096.00
50	Степан Долик	1,000.00
53	Емма Джеймс Чучман	2,328.00
59	Стенлей Зарнох	500.00
73	Степан Сподарик	1,000.00
94	Филимон Фурда	500.00
102	Іван Панас	1,000.00
102	Іван Панас	1,000.00
107	Веледарія Каша	1,000.00
114	Олександер Момотюк	2,000.00
116	Орина Стрибко	500.00
121	Анна Ґадз	1,000.00
123	Лоренц Кутрі	1,000.00
126	Андрій Кіч	1,000.00
149	Анна Ю. Смерка	500.00
155	Андрій Сміт	500.00
155	Андрій Сміт	1,000.00
155	Андрій Сміт	500.00
157	Петро Хома	1,000.00
158	Галина Рибак	500.00
191	Іван Бейляк	500.00
200	Марія Гивель	500.00
200	Марія Гивель	5,000.00
204	Данило Б. Крочак	3,000.00
204	Данило Б. Крочак	2,900.00
204	Михайло Зєлик	500.00
204	Михайло Зєлик	500.00
204	Петро Ґ. Ярема	500.00
206	Лоретта М. Комініцкі	2,000.00
221	Михайло Ґ. Задрожний	1,000.00
230	Марія Хулік	1,145.00
230	Іван Ліщак	1,000.00
234	Осип Белдик	1,000.00
236	Джан Стрейвес	1,000.00
237	Марія Гащак	500.00
237	Софія Осуческі	1,000.00
240	Григорій Бебко	1,000.00
256	Реймонт Бішоп	3,467.89
256	Катерина Павліковскі	1,000.00
277	Дарія Кулик	1,000.00
282	Марта Помес	500.00
288	Юрій Престош	1,000.00
290	Роза Бавроскі	1,000.00
292	Теодор Тимочко	500.00
301	Олександер Момотюк	5,000.00
316	Марія Кольмец	1,091.00
322	Френк Покриска	1,000.00
327	Стенлей Доскоц	1,000.00
332	Михайло Попадюк	400.00
364	Степан Насаль	500.00
367	Ольга Баран	500.00
367	Іван Рйопка	500.00
368	Степан Зедайко	500.00
372	Катерина Головка	1,000.00
390	Юлія Ґустафсон	500.00
390	Юлія Ґустафсон	500.00
414	Д-р Михайло Снігурович	1,000.00
424	Іван Крівуша	500.00
496	Сергій Бас	3,000.00
	Разом	**72,427.89**

К А Н А Д А

Відділ	Ім'я і прізвище	Сума
465	Захарій Новосад	1,000.00
471	Василь Бриґідир	4,000.00
473	Іван Зубан	500.00
	Разом	**5,500.00**

ФІНАНСОВИЙ ВІДДІЛ ПРИБУТКИ ЗА ТРАВЕНЬ 1992

Членські вкладки	$410,926.78
Прибутки книгарні і друкарні	64,368.25
Прибутки від інвестицій:	
Бондів	$289,034.22
Реальності в Кергонксоні, Н.Й.	105,262.82
Гіпотечних позичок	31,387.16
Членських позичок	1,876.13
Уділів	3,147.73
Банків	6,091.91
Разом	**$436,799.97**
Звороти:	
Федеральних і стейтових податків та соціяльного забезпечення працівників	$18,359.28
Податків від заморгеджованих реальностей	217.33
Премії шпитального забезпечення працівників	13,628.59
Банкові оплати	20.00
Коштів Канцелярії у Вашінґтоні	1,992.28
Винагорода обласних організаторів	1,982.12
Разом	**$36,199.60**
Різні прибутки:	
Пожертви до Братського Фонду	$700.00
Переносне конто — платні	11,241.30
Пожертви для Фонду Відродження України—УНС	3,247.20
З продажі англ. Енц. Українознавства	680.00
Переносне конто	730,650.00
Разом	**$746,518.50**
Інвестиції:	
Дозрілі і продані бонди	$331,291.99
Сплачено гіпотечних позичок	244,946.10
Сплачено членських позичок	1,636.78
Разом	**$577,874.87**
Разом загальний прибуток на травень 1992	**$2,272,687.97**

ВИДАТКИ ЗА ТРАВЕНЬ 1992

Виплати членам:	
Виплати Пенсійних Грамот	$4,024.74
Грошові звороти	23,240.70
За дозрілі вивінувальні грамоти	98,263.28
Посмертні допомоги	77,927.89
Відсотки від посмертних допомог	600.35
Дивіденда членам	517.47
Повернені вкладки	128.95
Допомога з Фонду Братського	1,050.00
Разом	**$205,753.38**
Видатки:	
Канцелярії у Вашінґтоні	$14,546.44
Союзівки	109,447.29
Книгарні і друкарні	57,362.74
„Свобода” за орган	78,079.02
Організаційні видатки:	
Оголошення	$4,029.52
Лікарські бадання нових членів	217.20
Винагорода обласних організаторів	24,153.86
Винагорода Відділових секретарів	89,717.83
Винагорода Відділових організаторів	4,260.21
Кошти подорожей обласних організаторів	4,839.59
Кошти обласних засідань	1,748.37
Разом	**$128,966.58**
Платні, забезпечення і податки:	
Платня головних урядовців	$17,662.27
Платня працівників	51,031.50
Премії за шпитальне забезпечення працівників	55,872.83
Асекурація	238.00
Федеральні і стейтові податки та соціяльне забезпечення працівників	18,325.84
Разом	**$143,130.44**
Загальні адміністративні видатки:	
Кошти актюарія і статистики	$29,842.50
Книжки і друки	853.52
Вкладки до братських конґресів	80.00
Меблі і машини	3,014.00
Загальні канцелярійні видатки	875.71
Оплати до асекураційних урядів	609.50
Кошти канадської канцелярії	125.00
Поштові оплати	4,137.95
Кошти друків і приборів	677.00
Кошти телефону	4,306.01
Загальні кошти подорожей	2,275.57
Разом	**$46,796.76**
Різні видатки:	
Кошти контролі	$336.30
Кошти Конвенції	635.00
Кошти Річного Засідання	32,548.85
Переносне конто—платні	11,241.30
Страта при продажі бондів	3,622.71
Виплати Фонду Відродження України — УНС	13,933.22
Кошти українських публікацій	648.00
Дотації	7,168.00
Спортова акція	350.00
Виплати Відд. Братської діяльності	10.00
Кошти компютеризації	5,150.00
Переносне конто	731,082.00
Відсотки від закуплених бондів	546.88
Разом	**$807,272.26**
Інвестиції:	
Закуплено бонди	$627,135.78
Уділено гіпотечні позички	210,604.53
Закуплено уділи	63,116.33
Уділено позички на підклад грамот	8,626.13
Капітальний ремонт на Союзівці	56,958.31
Разом	**$966,441.08**
Видатки за травень 1992	**$2,557,795.99**

Б А Л Я Н С

СТАН ЧИННИЙ:		СТАН ДОВЖНИЙ: Фонди	
Готівка	$2,214,161,38	Забезпечений	$67,483,062.48
Бонди	47,948,913.25	Акцидентовий	1,989,108.63
Уділи	1,619,567.51	Братський	(1,066,389.62)
Гіпотечні позички	4,710,837.68	Сирітський	424,854.79
Позички на грамоти	624,196.78	Захисту	(1,854,612.00)
Реальності	2,560,987.35	Наглої потреби	51,541.84
Друкарські і електронічні машини	332,440.13		
Позичка для Корпорації Дому УНС	6,911,911.00		
Позичка для УНС Корп. ім. Д. Галичина	104,551.04		
Разом	**$67,027,566.12**	**Разом**	**$67,027,566.12**

ОЛЕКСАНДЕР БЛАГІТКА,
головний касир

ЗДОБУТКИ ОРГАНІЗАТОРІВ УНСОЮЗУ ПО ОКРУГАХ У ТРАВНІ 1992

Ч.В.	Організатор	Придбав у травні	Сума забезпечення	АДД	СП	Разом у 1992 р.
	Округа АЛЛЕНТАВН					
47	Анна Гарас	5	41,000	2		7
	Округа БАЛТИМОР					
15	Е. Іванців	1	50,000			3
320	І. Радь	1	3,000		1	3
		2	**53,000**		**1**	
	Округа БОСТОН					
238	Анна Ремик	1	5,000			7
	Округа ЧИКАҐО					
17	Я. Билень	5	25,000			22
107	Д. Робінсон	1	10,000			2
395	Р. Рудавський	2	6,000			2
452	Наталія Шуя	1	5,000			4
		9	**46,000**			
	Округа КЛІВЛЕНД					
102	М. Бобечко	2	6,000			2
112	Марія Капраль	2	150,000			3
364	В. Владика	3	9,000		3	3
		7	**165,000**		**3**	
	Округа ДІТРОЙТ					
174	А. Слюсарчук	2	15,000	1		13
303	В. Лещук	1	3,000			3
		3	**18,000**	**1**		
	Округа ДЖЕРЗІ СИТІ					
25	Марія Савчак	2	6,000			2
171	Галина Колесса	1	3,000			2
287	Дана Ясінська	2	5,000		2	7
		5	**14,000**		**2**	
	Округа МОНТРЕАЛЬ					
434	Олександра Дольницька	1	5,000			16
	Округа НЮАРК					
37	Ольга Осередчук	6	40,000			7
322	А. Кейбіда	4	20,000			4
		10	**60,000**			

ЗВІТ ОРГАНІЗАЦІЙНОГО ВІДДІЛУ УНСОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ ТРАВЕНЬ 1992 РОКУ

	Округа НЮ ГЕЙВЕН					
67	М. Троян	3	30,000			3
254	Б. Романишин	3	15,000			8
277	О. Гладун	1	3,000			2
		7	**48,000**			
	Округа НЮ ЙОРК					
6	М. Халанич	2	15,000		1	3
293	Марія Душник	1	3,000			2
489	М. Грегорович	1	8,000		1	2
		4	**26,000**		**2**	
	Округа НІЯҐАРА					
458	Д. Пищ	1	10,000			1
	Округа ПАССЕЙК					
134	В. Дячук	1	3,000			2
	Округа ПЕРТ АМБОЙ					
155	Ірена Худьо	1	10,000			10
349	М. Захарко	1	3,000			3
353	Надія Рінник	1	3,000			2
	Марія Ткачук	1	3,000			
		4	**19,000**			
	Округа ФІЛЯДЕЛЬФІЯ					
45	М. Пришляк	1	100,000			4
83	С. Гавриш	4	73,000			5
163	Т. Дуда	2	8,000	1		4
261	П. Аркотин	2	8,000	1		2
339	М. Луців	1	5,000		1	1
362	Ф. Петрик	2	6,000			2
		12	**200,000**	**2**	**1**	
	Округа ПІТТСБУРҐ					
63	М. Турко	3	11,000			5
120	Е. Матіяш	1	5,000		1	6
		4	**16,000**		**1**	
	Округа РОЧЕСТЕР					
217	С. Приймак	1	3,000			6
	Округа СКРЕНТОН					
123	Софія Голик	1	10,000			4
	Округа СИРАКЮЗИ/ЮТИКА					
271	І. Чопко	1	5,000			6
	В. Корчинський	1	50,000			
		2	**55,000**			
	Округа ШАМОКІН					
2	Моніка Писарчик	1	3,000			3
242	Й. Чабан	2	38,000			7
		3	**41,000**			
	Округа ТРОЙ/ОЛБАНІ					
13	П. Шевчук	1	3,000		1	3
88	Стефанія Гаврилюк	1	3,000			6
		2	**6,000**		**1**	
	Округа ВІЛКС БЕРИ					
164	Т. Бутрей	2	10,000	1		17
236	Сузан Сек	2	68,000			5
		4	**78,000**	**1**		
	Округа ВУНСАКЕТ					
206	Л. Гардінк	1	3,000			6
	Округа ЦЕНТРАЛЬНА					
356	О. Продивус	3	9,000			3
	НЕОБ'ЄДНАНІ ВІДДІЛИ В АМЕРИЦІ					
92	М. Горбулик	1	3,000			1
467	Т. Лялька	2	6,000			2
496	М. Кігічак	7	31,000	2		24
777	А. Ґрацеффо	4	12,000			19
		14	**52,000**	**2**		

ЗДОБУТКИ ОКРУГ УНСОЮЗУ У ТРАВНІ 1992 РОКУ

П.Ч.	Округа/осідок	Число Відділів	Придбано чл. у травні	Придбано чл. Разом	Забезпечення на суму у травні	Забезпечення на суму Разом у 1992	Разом АДД
	Округи ПЕНСИЛЬВЕНІЇ						
1.	Філядельфія	40	12	41	200,000	415,000	5
2.	Піттсбурґ	17	4	17	16,000	73,000	4
3.	Шамокін	14	3	15	41,000	271,000	—
4.	Аллентавн	12	5	7	41,000	47,000	2
5.	Скрентон	4	1	4	10,000	28,000	—
6.	Вілкс Бери	7	4	27	78,000	184,000	7
	Разом	**94**	**29**	**111**	**386,000**	**1,018,000**	**18**

П.Ч.	Округа/осідок	Число Відділів	Придбано чл.	Придбано чл. Разом	Забезпечення на суму у квітні	Забезпечення на суму Разом у 1992	Разом АДД
	Округа МЕРИЛЕНДУ						
	Балтимор	8	2	12	53,000	135,000	1
	Округи НЮ ЙОРКУ						
1.	Ню Йорк	29	4	55	26,000	455,000	3
2.	Сиракюзи-Ютика	12	2	15	55,000	102,000	1
3.	Рочестер	9	1	16	3,000	58,000	3
4.	Трой/Олбані	8	2	10	6,000	135,000	—
5.	Баффало	6	—	10	—	57,000	3
	Разом	**64**	**9**	**106**	**90,000**	**807,000**	**10**
	Округи НЮ ДЖЕРЗІ						
1.	Нюарк	15	10	24	60,000	241,000	6
2.	Джерзі Сиіт	9	5	15	14,000	100,000	2
3.	Перт Амбой	12	4	17	19,000	172,000	2
4.	Пассейк	4	1	3	3,000	11,000	—
	Разом	**40**	**20**	**59**	**96,000**	**524,000**	**10**
	Округи ІЛЛИНОЙ, МИШИҐЕН, ОГАЙО						
1.	Чикаго, Ілл.	28	9	46	46,000	250,000	3
2.	Дітройт, Миш.	18	3	26	18,000	199,000	6
3.	Клівленд, Огайо	17	7	10	165,000	173,000	—
4.	Янґставн, Огайо	5	—	4	—	33,000	—
	Разом	**68**	**19**	**86**	**229,000**	**655,000**	**9**
	Округи НОВОЇ АНҐЛІЇ						
1.	Ню Гейвен, Конн.	14	7	18	48,000	109,000	—
2.	Бостон, Масс.	5	1	8	5,000	20,000	-
3.	Вунсакет, Р.Ай.	6	1	9	3,000	96,000	—
	Разом	**25**	**9**	**35**	**56,000**	**225,000**	—
	Округи ЗАХІДНІХ СТЕЙТІВ Америки						
1.	Центральна	6	3	4	9,000	12,000	—
2.	Міннеаполіс, Мін.	6	—	—	—	—	—
3.	Ст. Луіс, Мо.	3	—	—	—	—	—
	Разом	**15**	**3**	**4**	**9,000**	**12,000**	—
	Необ'єднані Відділи в Америці	19	14	55	52,000	484,000	8
	Округи КАНАДИ						
1.	Торонто, Онт.	20	—	22	—	105,000	5
2.	Монтреаль, Квеб.	6	1	23	5,000	169,000	6
3.	Ніягара, Онт.	10	1	6	10,000	32,000	—
4.	Захід Канади	11	—	—	—	—	—
	Разом	**47**	**2**	**51**	**15,000**	**306,000**	**11**
	Загальна сума	**380**	**107**	**519**	**986,000**	**4,166,500**	**67**

Незвичайне свято в Радехові

В пам'ять д-ра Ярослава і Неонілі Селезінків

Напередодні проголошення незалежности української держави хвиля відродження покотилася нашою землею. На жаль, не всюди однаково велично себе проявила і не охопила цілости нашого знедоленого народу.

В цей час громада районного міста Радехова Львівської обл., а головним чином її жіноцтво, зорганізоване в недавно створеному Союзі Українок під проводом вчительки-бібліографа Юлії Шуль, стало стимулом для відновлення дуже продуктивної праці Радехівщини 30-их років. За цей короткий час свого існування ці дуже активні жінки зуміли нав'язати тісний контакт з управою міста та при співпраці з нею відбули ряд імпрез: свято Покрови — Покровительки українського війська, вечір в пошану В. Стуса і О. Тихого, Свято Матері, Зеленосвяточний похід, свячене й інші. Брали участь в міжнародній конвенції в Києві та зборах районної Ради Руху.

Можна подумати, що важкі переживання, страхіття воєнної хуртовини, вивози і переселення прикрили пилом забуття події і світлі постаті 30-их років. 4-го липня ц.р. ця дуже активна жіноча група разом з управою міста доказала, що так не є, вшановуючи св. пам'ять визначних громадян Радехівщини д-ра Ярослава і Неонілю Селезінків.

Щоб зрозуміти вагомість і значення конструктивної праці подружжя Селезінків, треба знати, що Радехівщина, яка була всього кілька кілометрів від Волині, була сильно зрусифікована. Брак української пофесійної інтеліґенції, яка могла б перебрати місця в австрійській адміністрації, використовували поляки, які хотіли із своїх політичних мотивів тримати наш народ в тимряві, підтримуючи і так існуюче серед нього москвофільство. Всі прояви національно-культурного відродження були нищені заснуванням читалень ім. М. Качковського, а наше ідейне духовенство і вчителі безсильно боролися. Після приєднання Галичини до Польщі почалася денаціоналізація і поступова ліквідація українського шкільництва та культурних надбань.

Д-р Ярослав Селезінка, син о. Миколи Селезінки, довголітнього пароха Янчина, в час державницького періоду старшина УГА і відтак міністер військових справ в Уряді Президента д-ра Євгена Петрушевича, з яким еміґрував разом з дружиною до Відня. Заохочений обіцянкою Польщі надати Україні автономію, вернувся сповнений тугою за рідною землею до Стрия, де був зразу ж заарештований під загрозою розстрілу. При інтенсивній і довготривалій інтервенції адвокатів д-ра В. Старосольського, д-ра В. Бачинського і д-ра М. Глушкевича після семимісячного процесу вийшов на волю.

Після зложення адвокатського іспиту і практики у д-ра Гарасимова в Стрию, за порадою приятеля о. д-ра В. Пелліха, пароха Радехова, який промощував вже перші шляхи для пробудження Радехівщини, відкрив першу українську канцелярію в Радехові. Не гаючи часу, крім професійної праці солідного адвоката виконував громадські обов'язки як голова і організатор „Рідної Школи", „Просвіти", став членом славного львівського хору „Боян" та оборонцем українських політичних в'язнів. Неоніля — дочка о. Олекси Бобикевича, одного з провідних діячів Стрия, і Осипи з Нижанківських виростала в атмосфері родинного дому, де перебували, крім стрийка-композитора Остапа Нижанківського (розстріляного польською боївкою), Митрополит Андрей Шептицький, Іван Франко, Е. Олесницький та інші славні постаті того часу. Після закінчення освіти в Перемишлі молоденька вчителька в Стрию, сповнена любов'ю до свого народу, кинулася у вир праці для нього, присвячуючи відтак повністю свій всесторонній, а головно організаційний талант Радехівщині.

Минулого року на цвинтарі у Бродах поставлено пам'ятник на могилі цієї непересічної громадської діячки, яка померла в домі своєї старшої дочки і зятя Ірени і д-ра Володимира Чумів у травні 1941 року. Під час святкувань 50-ліття смерти о. М. Осадци в Бродах з участю Кардинала Мирослава Любачівського посвячено теж пам'ятник і відзначено 50-ліття смерти Неонілі Селезінки. Участь у святкуваннях взяли членки СУ з Радехова, які несли в поході через Броди портрет Неонілі, прикрашений квітами і рушником. Слово біля пам'ятника виголосила голова СУ з Радехова Юля Шуль, адміністратор музею в Бродах Надія Чернишова і диригентка хору та представниця СУ Стрия.

Тому що ініціятива святкувань 4-го липня ц.р. в Радехові була в руках жіноцтва СУ, свято було присвячене пам'яті Неонілі Селезінки, яка була не лише основницею Філії СУ в Радехові, але й цілої мережі СУ по селах Радехівщини і членкою Головної Управи СУА у Львові. Свято було поєднане з приїздом (перший раз по довгих роках) до Радехова молодшої дочки Неонілі і Ярослава Ольги Гаєцької з чоловіком Романом з Ню Йорку. Зворушливим привітам жінок та громади Радехова і Радехівщини, в тому числі шкільних товаришок і знайомих, не було кінця. Мов маків квіт, в народних строях і квітчастих хустках машерувало жіноцтво зі своєю гостею через місто до пам'ятника Шевченкові, щоб спільно скласти квіти і заспівати „Заповіт".

Зустріч мешканців Радехова та околиць з гостею з Ню Йорку О. Гаєцькою (четверта зліва у першому ряді), дочкою Неонілі Селезінки.

У новому приміщенні Народного Дому відбувся концерт для вшанування пам'яті Неонілі Селезінки з представницями СУ, членами управи міста і дочкою Олею на почесних місцях. Традиційним хлібом і сіллю на вишитім рушнику привітали Олю Гаєцьку „союзянки" з Холоєва (Вузлове) на чолі з головою Е. Мулько. У своєму слові Юлія Шуль розповіла про повну посвяти працю та багатогранну діяльність цієї всіми любленої людини, яку з теплотою назвали „трояндою Радехівщини" („Народна справа"). Крім зорганізованої нею мережі відділів СУ, Неоніля Селезінка організувала школи, дитячі садки, спроваджувала зі Стрия фахових вчительок, мистецькі і театральні вистави, влаштовувала курси для неграмотних, куховарства, вишивання і т.д. Ця молода вродлива жінка, незважаючи на здоров'я, їздила по найбільш віддалених селах Радехівщини з рефератами і доповідями, видавала брошури про працю в дошкіллі та школах. Була дуже активною в кооперативному русі, а в 1934 році як єдина українка була делеґаткою на міжнародному з'їзді жіночої кооперативної гільдії в Лондоні.

Діяльність подружжя Селезінків не сподобалося польській владі, яка провела в їхньому домі під час їх перебування в Радехові 16 ревізій та два арешти їх обох, під час яких демонстрації радехівців і голодівка Неонілі вибороли їм волю.

Незважаючи на перешкоди, праця продовжувалася. Завершенням плодовитої праці Неонілі було повітове Свято жінки-селянки. 700 членок СУ в стилевих народних вбраннях машерували вулицями міста і брали участь у вправах, а всіх учасників було коло 6,000. Відсутність Н. Селезінки на святі з причини тяжкої хвороби серця навівала присутніх смутком. Її заступала старша дочка Ірена, а від Головної Управи СУ у Львові вітали сен. Олена Кисілевська та Ірина Павликовська. За словами о. д-ра Пелліха: „Неоніля повною посвяти і жертвенности діяльністю та глибоким розумінням життєвих та громадських справ враз з її чоловіком Ярославом в короткім часі зуміли поставити Радехівщину в ряди передових і економічно розвинутих та національно свідомих повітів Галичини".

Бурхливий 1939 рік приніс багато трагедій та знищень, заподіяних новим окупантом. Вже вночі з 3 на 5 жовтня большевики заарештували найкращого друга Неонілі д-ра Ярослава та вивезли з тисячами мучеників за волю в тайгу Сибіру, де розстріляли його в таборі смерти. Тяжкі переживання, безнастанна турбота про долю Ярослава послабили і так знеможене хворобою її серце та стали причиною її передчасної смерти 23-го травня 1941 року. Згасла на 45-му році життя, коли вогонь завзяття і любови до свого народу міг допомогти їй зреалізувати ще так багато ідей та заплянованої праці.

З теплими змістовними словами признання за працю подружжя Селезінків виступали посадник міста Радехова С. Сторощук, голова Т-ва „Меморіял" М. Чабаренко, заступник представника Президента В. Мудрик, голова Управи М. Янцур. За їх старанням названо одну з вулиць міста іменем Селезінків, а в пляні є поставлення пам'ятника. Зворушливими були виступи „союзянок" — сучасниць Неонілі: О. Лиховид, П. Кухти, К. Ференс, М. Яремко, М. Давидова та Б. Мандрики, голови Руху, сина жорстоко замордованого патріота і співпрацівниці Неонілі Олі Мандрики, знищеної 18-літнім засланням.

Музичну частину імпрези виповнили: дует членок молодої Марійської Дружини Л. і Н. Сухарів, тріо та добре зіспіваний хор СУ під проводом голови Т-ва Культури і Освіти, а заразом диригентки талановитої Люби Смаги і деклямація Наді Іськів. У зворушливих словах вдячности Оля Гаєцька передала свої почуття пережиті під час тих незвичайних святкувань в Радехові. Вона чує, що цей „брязкіт зброї вогненного слова" — як висловився один з промовців, яку вживали її батьки у боротьбі з русифікацією та нищенням всього, що рідне, — дзвенить до сьогодні не лише в душах сучасників (нечисленних) її батьків, але в душах їх дітей і внуків. Чудові колоски на тарілці-подарунку від СУ символізують зерно, засіяне її батьками в неґоду, що дало повноцінне жниво. О. Селезінка-Гаєцька згадала жінок, співпрацівниць її мами в СУ Ольгу Салук, яка продовжувала працю в СУ в ЗСА, очолюючи Окружну Управу в Нюарку, Катрусю Марків та хворих Олю Маланяк і Софію Шумську, які можуть бути горді з українського жіноцтва, згуртованого в СУ в Радехові.

Відспіванням славня закінчено офіційну частину імпрези і з піснею на устах „союзянки" впровадили свою гостю до нововідкритої своєї домівки у відновленому Народному Домі, де висів прибраний рушником портрет її заслуженої мами, продовжуючи святкування.

Присутні на імпрезі редактор газети „Народна справа" Ілля Кузик і від радіомовлення Марія Кузик подали докладні інформації про імпрезу.

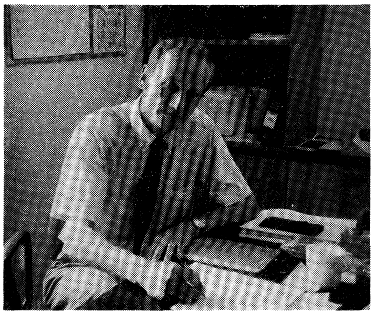
Учасниця

Там, де перехрещуються...

(Закінчення зі стор. 1)

У М. Руденської телефон не вгаває.

Б. Пащин при праці.

дістали як весільний дарунок, а в часі списування протоколу відлетів їхній літак. Тепер вони тут без приміщення, без квитків і без грошей. Розуміється, їй обіцяють поміч, бо, як вияснюють мені, амбасада є на те в першу чергу, щоб допомагати своїм громадянам в усіх проблемах. А я з цікавістю обсервовую „молоде подружжя", яке порозумівається якось без знання мов, і думаю, що любов перемагає навіть такі перешкоди...

У консулярному відділі все ще не видають в часі моїх відвідин віз, і кожному, що старається про виїзд, доручають їхати в Москву, але обіцяють, що вкоротці все буде відбуватися вже в Києві (від 29-го липня вже почали видавати візи в Києві).

Адміністратор амбасади Богдан Пащин опроваджує мене по всіх приміщеннях і вияснює, чому консулярний відділ, який буде мати найбільше відвідувачів, ще не може розпочати праці на повну пару. На найнижчому поверсі саме перебудовують велику кімнату на приміщення для консулярних працівників, відповідно із спеціяльними скляними переділками — охороною, бо, як каже Б. Пащин, „ніколи не знати". Взагалі, цілий великий та гарний будинок райкомпартії, що призначений на амбасаду, мусить перейти великий ремонт. Мені показують гарну залю зібрань і концертів, з якої вже усунено десь у куток великий портрет Леніна; ряд інших кімнат, що тепер змінюють на приміщення для поодиноких відділів, а їх є багато: політичний, економічний, культурний, комерційний, консулярний, адміністративний і військового аташе. Як досі, лише найважливіші працюють і не повною парою. Як вияснює Б. Пащин, досі є щойно 12 осіб із ЗСА, а до року повинно бути понад 30, і з гордістю заявляє, що половина працівників є українського походження.

Завважую це саме в часі перебування в амбасаді, бо крім Б. Пащина і М. Руденської працює Ігор Фіґлюс в адміністраційному відділі як помічник Б. Пащина, його дружина Наталка в економічному відділі та багато інших. Досі вже працює також 15 місцевих українців, а це число має зрости до 40.

Розуміється, все є в початках, вияснює Б. Пащин, але працюють усі завзято та з вдоволенням. Він стверджує з переконанням, що темпо надає амбасадор Роман Попадюк, який всюди є і все бачить та бере до уваги. Немов у відповідь на те, відкриваються до кімнати двері, і заглядає амбасадор в сорочці із закоченими рукавами та, привітавшись привітно, дає якесь пильне доручення. Наш інформатор відразу пояснює, що амбасадор заявив, що українська мова буде панівною так на терені амбасади, як і в спілкуванні із Верховною Радою. Українську мову чуємо в амбасаді скрізь, й воно викликує привітну і теплу атмосферу.

Можна завважити, що тут ще багато браків та все в початках. Як розповідає Б. Пащин, бракує комп'ютерів і машинок до писання в українській мові; формулярі до виповнення все ще уживається в російській мові, бо українські друкуються у Вашінґтоні; члени амбасади щойно недавно дістали житловий будинок. Але всі вдоволені, радо перебувають в Україні, хоч більшість тут вперше, і скоро звикають до іншого побутового життя.

Виходжу на спокійну вулицю, обсаджену густо деревами, під акомпаньямент стукоту молотків будівельних робітників. Відчувається, що тут народжується щось нове, але тривке — американський пляцдарм в столиці України, де перехрещуються надії і розчарування соток українців.

Чикаґо допомагає родинам потерпілих шахтарів Донбасу

В першій половині липня ц. р. представник Товариства Сприяння Народному Рухові України в Чикаґо проф. Василь Маркусь відвідав Донецький край і там роздав грошову допомогу родинам шахтарів, що згинули в катастрофі на вугільній шахті Суходільська-Східня біля Краснодону.

На вістку про катастрофу 9-го червня 1992 року прихильники Руху в Чикаґо спонтанно вийшли з ініціятивою, щоб допомогти родинам трагічно загинулих шахтарів, скласти їм співчуття в імені діяспори та висловити солідарність закордонних українців з тими, що у важких умовах видобувають для звільненої України потрібне „чорне золото". Сталося так, що невдовзі мав їхати на Україну в інших справах екзекутивний заступник голови правління Товариства В. Маркусь і саме цю нагоду бажано було використати для надання допомоги та нав'язання контакту діяспори з Донецьким краєм.

Проф. В. Маркусь відвідав у Києві головну квартиру Руху і там представив плян чикаґської організації. Голова секретаріяту О. Лавринович привітав ініціятиву та надав всебічну підтримку для цієї місії. З Києва поїхав член секретаріяту Борис Делікатний до Луганського та до Краснодону, де представники Руху мали виконати своє завдання. На місці були повідомлені відповідальні люди і для допомоги представникам Руху приділено голову незалежної профспілки гірників шахти Суходільської-Східньої Вячеслава Промахова та члена комісії допомоги потерпілим сім'ям Валентину Юркову.

Разом з ними В. Маркусь та Б. Делікатний відвідали понад 30 родин, запізналися з їх життям і проблемами та кожній сім'ї висловили співчуття й залишили дарунок — 100 дол. Чотирьом пораненим рятівникам, які ще перебувають в лікарні, так само залишено конверти з 50 дол. в кожній. В катастрофі згинуло 64 особи, в тому числі кілька рятівників.

Родинам, де не було нікого вдома, а також тим, де не було відповідальних найближчих осіб (дружини або батьків загинулого), залишено дарунок в Комісії допомоги, яка за реверсом і в присутності свідків зобов'язалася доручити гроші на властиву адресу особисто. Все це проведено дуже формально та відповідально. Делеґати також зустрілися з повним складом комісії і мали коротку бесіду з директором шахти, а також мали змогу відвідати влаштування шахти на поверхні.

На шахті і в містечках, де живуть родини шахтарів, настрій понурний (це, мабуть, найбільша за розмірами трагедія по Другій світовій війні в Донбасі), серед шахтарів та службовців пам'ять по померлих ще свіжа і втрата друзів по праці болюча. На адміністративному будинку висять синьо-жовті прапори з чорною перев'язкою. Але праця далі продовжується, працюють щодня три зміни.

Дирекція шахти та комісія допомоги високо оцінили жест та вияв співчуття й милосердя діяспори, а самі члени родин (дружини, діти, батьки померлих) прямо не вірили, що десь із далекої Америки відгукнулися земляки на їх трагедію. Поїздка людей з Руху, а головно із діяспори, залишила помітне враження серед мешканців міст, де перебувала делеґація. Про це ще буде написано окремий репортаж.

ТСРухові в Чикаґо

Завершення Акції СКВУ в справі Голоду в Україні в 1932—33 роках

Президія Світового Конґресу Вільних Українців на своїй Пленарній Сесії 1-го і 2-го травня 1992 року перевірила всі прибутки й витрати, зв'язані з працею Міжнародної Комісії Розслідування Голоду в Україні в 1932—33 роках та схвалила завершення діяльности Комісії СКВУ, яка цю міжнародну акцію зорганізувала і для цієї мети зібрала 488,352 долярів. З тієї нагоди хочемо підкреслити головні осяги Комісії СКВУ і Міжнародної Комісії.

1. Кінцевий рапорт Міжнародної Комісії на основі всіх розглянутих доказів ствердив, що в 1932—33 роках від голоду померло на землях України мінімально 4.5 мільйона людей, а 3 мільйони загинуло поза границями України, і що безпосередніми причинами того масового голодомору України були насильно введені урядом Москви акції: (а) реквізиції надмірних збіжевих налог, (б) колективізація сільського господарства, і (в) масові депортації селян.

Цей документ, схвалений найвизначнішими юристами сімох країн, є міжнародним актом звинувачення і одночасно осудження уряду Москви за це масове знищення-ґеноцид народу України.

2. Перші копії цього документу передано в Женеві 9-го травня 1990 року в бюро Дж. Мертенсона, заступника Ґенерального Секретаря Об'єднаних Націй для Людських Прав, а 11-го травня 1990 року в Штрасбурґу, Франція, Президентові Парляментарної Асамблеї Ради Европи — А. Беркові. Ці рапорти офіційно передав Президент Міжнародної Комісії проф. Сундберґ разом з проф. Верговеном, в присутності 3-членної Делеґації СКВУ. Дальші копії переслано на адреси амбасадорів усіх країн, акредитованих при Об'єднаних Націях в Ню Йорку. Таким чином Рапорт про Голод в Україні став прилюдним актом на найвищому рівні санкцій міжнародного права.

3. Для завершення цих осягів Міжнародна Комісія Розслідування Голоду в Україні в складі 7 міжнародніх юристів, разом із двома визначними правниками, діючими як прокурор і оборонець, та 5 членами процесуального персоналу — відбула в 1988, 1989 і 1990 роках 5 сесій в різних містах Европи й Америки, на яких списано понад 1,500 сторінок заприсяжених свідчень 9 міжнародних знавців доби совєтського терору в Україні та 12 свідків-очевидців, включно із відомим британським журналістом М. Маґґриджем, якого оригінальні дописи, присилані з України, друковано на сторінках „Манчестер Ґардіян". А дальше перевірено 7,274 сторінок документів, друкованих про голод на англійській, французькій, німецькій і українській мовах, і врешті узгіднено кінцевий рапорт на 200 сторінок.

4. Найважливішим досягненням Комісії СКВУ було підшукати й виєднати згоду стати членами Міжнародної Комісії найвизначніших юристів у такому складі: Дж. Сундберґ (Швеція) — президент, проф. Дж. Верговен (Бельґія) — заст. президента, проф. Ж. Левассир (Франція) — кодифікатор права, проф. Дж. І.А.Д. Дрейпер (Англія) — колишній член Нюрнберзького Трибуналу, проф. К.Т. Олівер (ЗСА) — колишній амбасадор, проф. Дж. П. Гампфрей (Канада) — проєктодавець Всесвітньої Хартії Прав Людини, і проф. Р. Левене (Арґентина) — тепер президент Найвищого Суду Арґентини.

Всі члени Міжнародної Комісії погодились працювати без ніякої особистої винагороди, що заощадило коштів понад 250,000 долярів, і одночасно піднесло авторитет незалежности Комісії і достовірність її рішень.

5. Архів Міжнародної Комісії для користування майбутніх дослідників забезпечено. Оригінал комплектної документації зберігається в архівах Нобелівського Інституту Миру в Ослью, Норвеґія, а комплекти засвідчених копій нової документації переслано до Бібліотеки Академії Наук ім. В. І. Вернадського в Києві, а дальші комплекти приміщено при Університеті Стокгольму, при Люверському Університеті в Бельґії, і при Українсько-канадському Документаційному Центрі в Торонто, Канада. Дальші комплекти будуть зберігатися в Парижі, Мюнхені, Оттаві, Бостоні і Вашінґтоні.

6. Повне признання й подяку за зібрання всіх доказових матеріялів і зорґанізування Міжнародної Комісії Розслідування Голоду в Україні слід висловити усім членам Комісії СКВУ, а зокрема тим, що почавши від 1984 року були активні і стояли у проводі цієї Комісії. А найвищу подяку і признання треба віддати всім достойним членам Міжнародної Комісії Розслідування Голоду в Україні в 1932—33 роках в надії, що уряд України в Києві знайде відповідну нагоду, щоб кожному з них подякувати в імені Українського Народу.

Юрій Шимко,
Президент

Д-р Василь Верига,
ґенеральний Секретар

Ігнатій Білинський,
Голова Комісії СКВУ
Голодового Ґеноциду
в Україні в 1932-33 роках.

Представники Уряду і Парляменту незалежної України в Бразилії

Зліва: В. Яворівський, М. Чайковський, І. Плющ, В. Саратюк і Ю. Щербак.

Фото Юліяна Бащина

На запрошення Організації Об'єднаних Націй для своїх членів взяти участь в ґлобальному екологічному форумі „Ріо—92" з програмою „Порядок денний на XXI століття: екологічні проблеми плянети" прибула до Ріо де Жанейро делеґація з України, яку очолювали Іван Плющ — голова Верховної Ради України Володимир Яворівський — член Президії Верховної Ради України і голова Комісії з питань чорнобильської катастрофи, Юрій Костенко — член Верховної Ради України і заступник голови Комісії у питаннях екології та раціонального природокористування, Юрій Щербак — міністер навколишнього середовища. Доповнювали делеґацію Ігор Гуманний — секретар міністерства закордонних справ України, Олександер Майданик — голова відділу закордонних справ міністерства охорони навколишнього середовища, і Микола Варченко.

Під час форуму в Ріо де Жанейро, на прохання української громади, ґубернатор стейту Парана Роберто Рекіон запросив делеґацію України відвідати Куритибу, столицю Парани.

Дня 5-го червня прибули до Куритиби члени Верховної Ради України В. Яворівський і Ю. Костенко. Наступного дня в суботу, обидва гості дали дуже гарні доповіді в приміщенні Хліборобсько-Освітнього Союзу, в яких з'ясували сьогоднішній стан в Україні і її проблеми. Відтак відбулося товариське прийняття для гостей, під час якого присутні мали можливість розпитувати про життя в Україні. В неділю депутати від'їхали до місцевостей найбільшого скупчення української громади в Прудентополі і околицях. Повернули до Курітиби в понеділок.

У вівторок, 9-го червня, прибули до Курітиби Іван Плющ, голова Верховної Ради України, зі своїми співробітниками. На летовищі вітала гостей чисельна українська громада: жіноцтво в гарних національних строях, фолкльорна група „Полтава" і діти з Суботньої Школи при Хліборобсько-Освітнім Союзі, які вручили букети квітів голові Верховної Ради України. Іван Плющ і міністер Юрій Щербак вітали осібно кожного керівника української громади в Бразилії і всіх присутніх.

В імені губернатора стейту Парана вітав делеґацію „омбудсман", Олівір Ґабардо, довірений губернатора.

Того самого дня, вечером, голова Верховної Ради України був запрошений, зі всіма членами делеґації, до Федерації промисловців Парани, де Іван Плющ дуже докладно подав інформації про потреби України і запросив робити вклади в Україні, особливо промисловців українського походження.

Наступного дня перед Урядовою Палатою відбулося приняття голови Верховної Ради і заступника Президента України, з дефілядою, а державна орхестра відіграла гімни Бразилії і України.

В 11-ій годині відбулася авдієнція в губернатора стейту Парани, всієї делеґації України, в супроводі представників української громади. Іван Плющ запросив губернатора відвідати Україну. Відтак відбувся урочистий спільний обід в приміщеннях Паранського Парляменту.

О 15-ій годині делеґація України була впроваджена до Парляменту, де з цієї нагоди відбулася Надзвичайна Сесія, на якій Іван Плющ зложив подяку за визнання незалежности України.

Відтак голова Верховної Ради з членами делеґації прибув до Хліборобсько-Освітного Союзу, найстаршої української організації в Бразилії, де при вході відкрив пропам'ятну таблицю, присвячену 70-літтю заснування організації, й опісля в просторій залі Товариства коротко і дуже точно висвітлив сьогоднішню ситуацію в Україні. Мали слово також депутати Верховної Ради України Володимир Яворівський і Юрій Костенко. Відтак в супроводі голови Жіночої Організації Режіни Шпак-Рубінець Іван Плющ відвідав Музей українського мистецтва і традиції, що знаходиться на другім поверсі Товариства. Голова Верховної Ради подарував для нього один гарний рушник, вишитий в Україні, і книжку з творами малярства Тараса Шевченка.

Опісля делеґація відвідала Український Релігійно-Культурний Центр „Полтава", де в просторій залі відбулася офіційна зустріч з українською громадою. Євгенія Б. Мазепа, член УБЦ Репрезентації, заповідала програму. Перший забрав слово голова Українсько-Бразилійської Центральної Репрезентації Маріян Чайковський, який, привітавши присутніх, представив українській громаді всіх членів делеґації з України. В імені жіноцтва забрала слово проф. д-р Оксана Борушенко, член УБЦРепрезентації, а Сергій Мацюра вітав гостей в португальській мові. Нестор Кутинський, член УБЦРепрезентації, передав голові Верховної Ради копію підписів членів української громади до Уряду Бразилії з проханням визнати Україну.

Наостанку забрав слово голова Верховної Ради України Іван Плющ, який в своїй 20-хвилинній доповіді дуже конкретно з'ясував політичний і економічний стан в Україні, її актуальні потреби.

Відбулася відтак мистецька програма, в якій фолкльорні групи „Полтава", при українській греко-католицькій катедрі Святого Івана Хрестителя, і „Барвінок", при Хліборобсько-Освітнім Союзі, відтанцювали народні танці. Також гарно пописалися учасники Суботньої Школи при Хліборобсько-Освітнім Союзі і гурток молодих бандуристів „Фіялка" при Українськім Релігійно-Культурнім Центрі „Полтава".

Того самого вечора делеґація з України від'їхала знову до Ріо де Жанейро, щоб продовжувати участь в нарадах глобального економічного форуму „Ріо 92".

Д-р Михайло Рубінець

ЗАГОСТРИЛАСЯ СИТУАЦІЯ в Абхазії, яка в липні цього року проголосила свою незалежність від Грузії. Ініціяторами цього проголошення були прихильники скинутого грузинського президента Звіяда Гамсахурдії. В п'ятницю, 14-го серпня, голова Державної ради Грузії Едуард Шеварднадзе наказав трьом з половиною тисячам національним гвардійцям рухатися на столицю Абхазії Сухумі, щоб вибити звідти повстанців

ПРЕМ'ЄР-МІНІСТЕР невизнаного Беоґрадом албанського уряду автономного краю Косово Буджар Букоші застеріг, що тут із дня на день може спалахнути ще кривавіша війна, ніж у Боснії. Букоші наполягає на тому, щоб проблема Косова, 90 відсотків населення якого складають албанці, була предметом обговорення на міжнародній конференції, яка розпочне працю 26-го серпня в Лондоні. Якщо учасники конференції проіґнорують косовську проблему, то війна в цьому реґіоні є неминучою, — підкреслив Б. Букоші.

Ділимося сумною вісткою, що в четвер, 6-го серпня 1992 р. відійшов у вічність на 79-му році життя наш найдорожчий
МУЖ, БАТЬКО, ДІДУСЬ І БРАТ

бл. п. інж.

ЛЬОНГИН ПОЛЯНСЬКИЙ

ур. 15-го березня 1913 р. в Кам'янці Подільськім

ПАНАХИДА відбулася 7-го серпня 1992 р. в похоронному заведенні, Литвин і Литвин, 1600 Stuyvesant Ave., Union, N.J.
ПОХОРОН — відбувся 8-го серпня 1992 р. на українському православному цвинтарі св. Андрія, в С.Бавнд Бруку, Н.Дж.

В глибокому смутку залишив:

дружину — ОСИПУ
сина — БОГДАНА з дружиною КАТІ та внуком МІКІ
брата — інж. ВСЕВОЛОДА БОГАЦЬКОГО з дружиною РОЗАЛІЄЮ
братанка — ЮРІЙ з дружиною СОНЕЮ діти АНДРІЙКО та НАТАЛКА
братанницю — МАРУСЯ БОГАЦЬКА

У МІСЦЕВОСТИ Фейрбенкс, Аляска, минулого тижня закінчилася міжнародна конференція, на якій обговорювалися можливості як запобігти небезпеці занечищення Арктики. На конференції виступав Роберт Ґейтс, директор Центральної розвідчої аґенції (Сі-Ай-Ей), як один із доповідачів на переслуханні окремої сенатської мокісії. Він сказав, що 40 літ зберігання відпадків ядерного виробництвана території республік колишнього СССР довели до того, що під сучасну пору там створилась справжня можливість екологічної трагедії. На думку Р. Ґейтса, щоби перевести найбільш необхідні заходи очищення та запровадити конечну перевірку в Росії та інших колишніх республіках СССР потрібно мільйонів долярів та багато років.

ЗАКЛИК

Шановна українська громадо!

Як відомо із світової преси, нов докази категорично свідчать про велику несправедливість американського департаменту юстиції (ОСІ) у фальшивому оскарженні Івана Дем'янюка. Вже у1978 р. ОСІ мав конкретні дані, що І. Дем'янюк не був катом в Треблінці, але все таки започаткував і вперто продовжував судовий процес проти нього.

Два тижні тому федеральний апеляційний суд 6-ої округи у Синсиннаті, Огайо, із своєї власної ініціятиви наново відкрив справу видачі І. Дем'янюка до Ізраїля. Такий крок без прецеденту в історії американського права. У своєму розпорядженні федеральший суд зазначив, що зробив це рішення, бо „зайшли серйозні питання щодо поведінки американських прокураторів". Цей суд має право уневажнити видачу Дем'янюка і тоді Ізраїль, згідно з умовами договору з ЗСА, буде змушений відіслати підсудного до Америки. Оборона — себто родина Дем'янюка — має тільки до 11-го серпня 1992 року, щоб представити свої докази та правні арґументи.

Справа Дем'янюка вже тягнеться 15 років, емоційно і фінансово вичерпуючи його родину, котра наполегливо працює в його обороні. Українська діяспора жертвенно підтримувала цю працю. На жаль, знайшлись особи, котрі, без жадної фахової підстави критикували професійну оборону і своїми наклепами довели до повного краху фонду оборони.

Нарешті прийшла велика нагода закінчити цю несправедливість проти І. Дем'янюка. Було б ще більш несправедливим, якщо в моменті коли цілий світ, включно із Ню Йорк Таймсом, закликає до оновленого повного розгляду цієї справи, родина Дем'янюків не мала фондів щоб нарешті захистити свого батька. Їм треба негайної щедрої фінансової допомоги. Просимо висилати ваші датки безпосередно на нижче подану адресу — це є єдиний фонд допомоги оборони Дем'янюка: John Demjanjuk Defense Fund, P.O. Box 92819, Cleveland, Ohio 44192.

Едвард Нишник, голова, Фонд Оборони Дем'янюка

Адв. Андрій Филипович
Адв. Михайло Варис, мол.
співголови Комітету оборони при Українсько-Американському Товаристві Адвокатів

Благородна...

(Закінчення зі стор. 2)

мейного затишку. Ельвіна — цікава співбесідниця, глибоко знає Біблію, вміє до місця і до часу використати слово Боже. Разом з чоловіком вже багато років вони відвідують баптистську церкву.

Можна багато розповісти про цю милу жінку, яка стала матір'ю на чужині, допомагаючи влаштувати життя.

Нехай ця розповідь зворушить наші серця бути вдячними тим, хто самовіддано піклується про нас, витрачаючи свої кошти, особистий час. Нехай сам Бог винагородить Вас за вашу невтомну працю! З повагою до Вас і з найкращими побажаннями!

Родини еміґрантів:
Лілія Рихлюк (родина має троє дітей), **Олена Іщук** (двоє дітей), **Микола Ваземіллен** (дев'ятеро дітей), **Леонід і Майя Куделі** (двоє дітей).

Думки...

(Закінчення зі стор. 2)

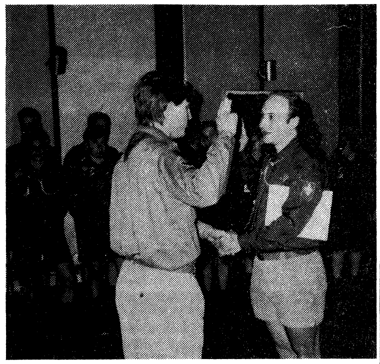
на утверджується там, де люблять її, де готові боротися за неї і боронити її. Провід УНР в екзилі також пам'ятав, що привернення волі і державної незалежности України вимагатимуть великих труднощів, які можуть бути подолані лише з належною відвагою і посвятою, а головне — єдністю, бож єдність є ознакою політичної зрілости народу. Це перемога. Для України все одно, до якої партії чи партій ми належимо. Україна хоче, щоб ми всі — українці належали до однієї партії, а ім'я цієї партії було б Україна.

Всі ми, кожен із нас і вся Україна, стоїмо сьогодні перед великим і вирішальним іспитом. Історія буде судити нас — нашу політично-державницьку зрілість, нашу візію. З цією метою Державний Центр Української Народної Республіки в екзилі, зокрема Уряд його, припиняє своє екзильне існування. Провід Державного Центру, а разом з ним і його армія прихильників, які віддано і жертвенно підтримували морально і матеріяльно цей Центр, вливаються в загальний процес закріплення і розбудови нашої вільної, народоправної, суверенної і незалежної держави — нашої рідної і дорогої Батьківщини-України.

Закриття зайнять у Пластовій Станиці в Ню Йорку

В суботу, 6-го червня, члени Пластової Станиці в Ню Йорку зібрались, щоб офіційно закрити рік зайнять перед початком літніх таборів. На закриття зібралося новацтво, юнацтво, старше пластунство і сеніорат.

Програму відкрито пластовим гимном, відчитанням наказу та коротким словом прощанням станичної пл. сен. Ніни Самокіш. Після цього проведено підвищення ступенів, відзначення та признання за успішну працю в станиці. Старшопластунське відзначення св. Юрія в бронзі одержав ст. пл. Аскольд Хемич за його працю на пості впорядника, в статичній старшині, а також за його працю в Україні перед референдумом.

Старший пластун Аскольд Хемич одержує медалю св. Юрія в бронзі за його віддану працю в українські громаді. Світлила Оксана Кузишин.

Велика кількість членів бере активну участь у підготовці Міжкрайової пластової зустрічі, яка відбудеться на Вовчій Тропі в серпні з нагоди 80-ліття Пласту. Крім того, багато новацтва і юнацтва буде продовжувати своє пластування на літніх таборах.

Юначки 2-го куреня одержують першу пластову пробу.

Цьогорічні зайняття в станиці були цікаві і різноманітні. Станиця взяла участь в демонстрації у Вашінґтоні у вересні 1991 року з нагоди самостійности України і домагання про визнання цієї події американським урядом. В демонстрації взяло участь юнацтво і виховники 2-го і 3-го куреня. Відбуто такі апелі: станичні збірки — листопадовий апель, „свічечка", станичне спільне Причастя та участь в похороні Начального Пластуна пл. сен. Юрія Старосольського.

Станиця гостила у себе молодих бандуристів зі Львова і відступила їм своє приміщення на нічліг. Новачки під проводом своєї гніздової ст. пл. Софійки Зєлик збирали забавки і одяг для дітей в сиротинцях на Україні, а станиця зібрала і вислала кілька пачок книжок до бібліотек на Україні.

Сеніори станиці зорганізували традиційну різдвяну зустріч з програмою, присвяченою Україні, а осередок старшого пластунства влаштував вечір присвячений пам'яті Начального Пластуна.

Юнацтво відбуло кілька прогульок і станичне Свято Весни на Вовчій Тропі. Новацтво також мало своє Свято Весни, яке, на жаль, не могло відбутися на посілості Отців Василіян в Ґлен Ков через дощ. Цьогорічна новацька костюмівка відбулася дуже успішно з казкою про Попелюшку.

У травні на фестивалі церкви св. Юра станиця мала свій кіоск з мистецькими виробами, забавками, печивом та смачними налисниками. Проведено льотерію на образ мистця Ярослава Вижницького, який він подарував станиці на цю ціль.

7—8-го березня в станиці відбувся вишкіл юнацьких виховників, який зорганізувала і провела пл. сен. Дарія Якубович, крайовий референт юнацьких вишколів. У вишколі взяло участь 19 членів станиці.

Підсумовуючи цьогорічні зайняття станиці, треба згадати надзвичайно віддану працю станичної старшини, особливо станичної пл. сен. Ніни Самокіш. На час вакацій наша домівка закрита, але незадовго двері станиці відкриються і привітають пластову молодь до дальших зайнять!

ст. пл. Галя Кузишин

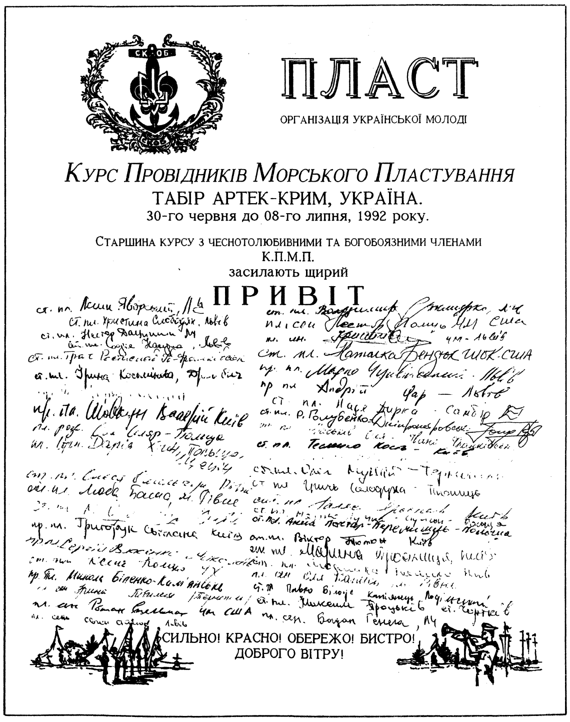
Постійний осідок бібліотеки — Львівський Університет

Як уже повідомлялося у пресі, у Львівському університеті створено бібліотеку та архів української діяспори, які будуть доступними широким колам вчених і студентів. Статус нового закладу — державний публічний, ініціятива створення належить Українському Вільному Університетові та Фундації УВУ в ЗСА, яку очолює проф. Петро Ґой.

В половині липня на Україну відбула перша велика партія книжок та документів, зібраних у Мюнхені. У книгозбірні — праці, видані Українським Вільним Університетом, Українським техніко-господарським інститутом, НТШ, іншими українськими інституціями.

Є у ній також усі видання „Дніпрової хвилі", які подарував науковому Львову його власник доктор Олекса Вінтоняк. Чимало книг та збірок преси із власних бібліотек запропонували Головний секретар УВУ мґр Володимир Леник та леґендарний полковник Євген Рен (Побігущий). Усіх доброзичливих земляків не перелічити, але мусимо згадати про дар Марії Савчак із ЗСА з бібліотеки покійного чоловіка. Спеціяльно для бібліотеки і архіву української діяспори проф. Петро Гой перевіз з-за океану в Мюнхен подаровані нею 11 томів найголовнішої праці Михайла Грушевського „Історія України-Руси" (видавництво „Книгоспілка"). Нині цей твір, як і інші книжки, вже знаходяться в Україні і з початком нового семестру у вересні будуть введені в науково-навчальний обіг. Одночасно проф. Петро Ґой привіз із ЗСА два надзвичайно цінні бібліографічні покажчики — „Публікації української діяспори" з колекції Івана Лучківа, яка знаходиться в Торонтонському університеті, Канада. Їх склали Юрій Божик та Володимир Кибало (1984). А також „Бібліографію видань української еміґрації" в 1945—1950 рр. Ці довідники з короткими анотаціями допоможуть львів'янам віднайти решту видань у бурхливому українському книжковому морі.

Прес-служба УВУ

ПЛАСТ

ОРГАНІЗАЦІЯ УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ

КУРС ПРОВІДНИКІВ МОРСЬКОГО ПЛАСТУВАННЯ

ТАБІР АРТЕК-КРИМ, УКРАЇНА.

30-го червня до 08-го липня, 1992 року.

СТАРШИНА КУРСУ З ЧЕСНОТОЛЮБИВИМИ ТА БОГОБОЯЗНИМИ ЧЛЕНАМИ К.П.М.П. засилають щирий

ПРИВІТ

СИЛЬНО! КРАСНО! ОБЕРЕЖО! БИСТРО! ДОБРОГО ВІТРУ!

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСоюзу!

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ВІТАЛІЙ ПОЛЕГЕНЬКИЙ член УНС Відд. 170-го в Джерзі Сиfі, Н.Дж. помер в червні 1992 року на 68-му році життя. Нар. 30-го серпня 1924 року в Донецьку, Україна. Членом УНС став 1967 року. Залишив у смутку дружину Ангелину, сина Володимира з дружиною Мері Елен, доньку Галю з мужем Ярославом Земляченком, внуків Христю і Колю, братів Василя з родиною й Івана з родиною в Україні; сватів отця і пані матку Земляченків. Похорон відбувся на цвинтарі св. Андрія в Бавнд Бруку, Н.Дж.

Вічна Йому Пам'ять!

Секретар

МАРКО ТОТОС член УНС Відд. 48-го Т-ва ім. Тараса Шевченка в Рідінґ, Па. помер 7-го червня 1992 року на 74-му році життя. Нар. в селі Яшкова в Україні. Членом УНС став 1961 року. Залишив у смутку дружину Марію Ґенґало-Тотос, дочки Ярославу Богачук у Львові і Любомиру Годованець в ЗСА, двох синів Романа і Степана та 7 внуків. Похорон відбувся на укр. католицькім цвинтарі в Рідінґ, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Степан Івасечко, секр.

МАРІЯ БАРЩЕВСЬКА член УНС Відд. 155-го в Перт Амбою, Н.Дж. померла 2-го березня 1991 року на 69-му році життя. Нар. 15-го лютого 1922 року в Перт Амбою, Н.Дж. Членом УНС стала 1939 року. Залишила у смутку мужа Стенлі. Похорон відбувся на Форест Ґрін Парк Семетері в Морґанвілл, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять!

Секретар

СТЕЛЛА БУКОВЕЦЬ член УНС Відд. 291-го Т-ва ім. Т. Шевченка в Клівленді, Огайо померла 10-го червня 1992 року на 71-му році життя. Нар. 12-го квітня 1921 року в Клівленді, Огайо. Членом УНС стала 1940 року. Залишила у смутку сина Кейт і сестру Ольгу Тимцьо. Похорон відбувся на цвинтарі Ґрейт Лейк в Клівленді, Огайо.

Вічна Їй Пам'ять!

Віра Напора, секр.

ІРИНА ГОРОДИЛОВСЬКА член УНС Відд. 221-го Т-ва ім. св. Стефана в Чикаґо, Ілл. померла 31-го грудня 1991 року на 69-му році життя. Нар. 1922 року в Самборі, Україна. Залишила у смутку доньки: Зірку Смородську з мужем Мирославом та доньками Танею і Олею; Марту Козицьку з мужем Романом і донями Роксоляною і Тамарою. Похорон відбувся 4-го січня 1992 року на цвинтарі св. Миколая в Чикаґо, Ілл.

Вічна Їй Пам'ять!

М. Карачевський, секр.

АНДРІЙ ҐРУБЕР член УНС Відд. 305-го в Магоні Сиfі, Па. помер 28-го червня 1992 року на 17-му році життя. Народився в грудні 1974 року в Аллентавн, Па. Членом УНС став 1989 року. Залишив у смутку батьків, брата Степана, сестер Сузен і Клярeнс. Похорон відбувся на цвинтарі в Ню Тріполі, Па.

Вічна Йому Пам'ять!

Марґрета Гентош, секр.

СОФІЯ ВИШНЕВСЬКА член УНС Відд. 459-го в Нюарку, Н.Дж. померла 22-го липня 1992 року на 69-му році життя. Нар. 10-го червня 1923 року в Україні. Залишила у смутку мужа Людвіка, сина Йосифа і дочку Гелен Літворня. Похорон відбувся 25-го липня 1992 року на цвинтарі Голлівуд в Юніон, Н.Дж.

Вічна Їй Пам'ять

О. Кальнович, секр.

ЄВГЕН МЕДЕЙЧИК член УНС Відд. 21-го Т-ва „Запорозька Січ" в Джансон Сиfі, Н.Й. померла 10-го липня 1992 року на 71-му році життя. Нар. 1920 року в селі Квасів, пов. Горохів на Волині, Україна. Членом УНС стала 1949 року. Залишила у смутку дві дочки: Лідію з мужем Билом Какс і Меріен з мужем Джаном Коцак; п'ять внуків: Сінді Какс; Павло, Браєн, Бабі і Тіна Коцак а також родину у Канаді й на Україні. Похорон відбувся 13-го липня 1992 року на цвинтарі Вестал Гілл Меморіял Парк у Вестал, Н.Й.

Вічна Їй Пам'ять!

Іван Бараник, секр.